ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ಕೃತ

ಮುಯ್ಯದ ಪದ

ಸಂ. ಶ್ರೀ. ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ
ಗೊರೇಬಾಳ
ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

ಶ್ರೀರಾಮ.

ಮುಯ್ಯದ ಪದಕ್ಕೆ ಮೂವರಿಗೂ ಸಮವಾದ.

ಮುನ್ನುಡಿ.

೧ ಮಹನೀಯರೆ, ನಾನು ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆನೆಂದು ಹೇಳಲು ನಾಚಿಕೆ ಬರುವಂತಿದೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇವೆ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಸುಕೃತದಿಂದ ಅವರ ವಂಶವಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರು ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಉಪಕಾರವು ತೀರುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾನು ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಆರನೇ ತಲೆಯವನು.

೨ ಶ್ರೀಮತ್ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲರು ಮಹಾತ್ಮರೂ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಅವರು ವಿರಚಿಸಿರುವ ಕೀರ್ತನಗಳಮೇಲಿಂದಲೇ ತಿಳಿದು ಬರುವದು. ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ೧೨೦-೧೩೦ ವರ್ಷಗಳಹಿಂದೆ ಅತಿ ಪುರಾತನ ಕಾಗದಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ವಿರುವವು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬೇರೊಂದು ಕಡಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಸಾಂಪ್ರತ ಕೆಲವು ಮೂಲಪ್ರತಿಗಳೇ ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುವವು. ಕೆಲವು ಜೀರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮುಂದೆ ಅವು ದೊರೆಯುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

೩ ಅದು ಕಾರಣದಿಂದಲಿವೇ ಹನುಮಂತರಾವ ವಕೀಲ ಗೋರಬಾಳ ಈತನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ದಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಮಹಿಮೆಯು ಚಿರಕಾಲ ವಿರಲೆಂದು ಸ್ಮರಿಸಿ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿರುವನು. ಆತನು ತನ್ನ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ವಾಗಲೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಸೇವಾರೂಪವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶ್ರೀ ದಾಸರಾಯರ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕಾರಣ ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರೂ ಭಕ್ತಿ ಪುರಃಸರವಾಗಿ ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಮೇಯಯುಕ್ತ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಪ್ರಕಾಶಕನ ಭಿಡೆಯಿಂದಲೂ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಔದಾರ್ಯವು ಹೊರಪಡಿಸಿ ಹೆಸರರಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ, ಮತ್ತು ಕೆಲವರು, ಔದಾಸೀನ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಲಿದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಪರಮಾರ್ಥ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯುತರಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂತೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಇದರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿರೆಂದು ಮೂವರಿಗೂ ತಲೆಬಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಮೂಜಗತ್ಪತಿ ಎನಿಸಿದ ಮಧ್ವೇಶನಾದ ಮದ್‌ಹೃದಿಸ್ಥ ಮೂಲೇಶನಿಗೆ ಈ ಮುಯ್ಯದ ಪದದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಮೂವರಿಗೂ ಸಮನಾದ ಮತಿಯನ್ನೀಯಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ

ಓರ್ವ ದಾಸಾಚಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥನಾದ.

ಮುಪ್ಪರಂಗರಾವ ಗುರಭೀಮರಾವ

ಶಾಳಾಮಾಸ್ತರ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಲಿಂಗಸೂಗುರ.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಶ್ರೀ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಾಸಮೇತ

ಶ್ರೀ ಸಂತಾನ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ

ಮಂಗಳಂ.

ದಯಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣ ಓದಿರಿ.

ಸಕಲ ಸಜ್ಜನ ಮಹಾಶಯರೆ! ಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಭಕ್ತರುಗಳ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಚಮತ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವಾದ ಲೀಲೆಗಳಿಂದ ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಅವರವರ ಸ್ವಸ್ವಯೋಗ್ಯತಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನಿತ್ತು. ತನ್ನ ಒಂದೇ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಕ್ಕಸಾಧನ ಮಾಡಿಸುವನು. ಇಂತಹ ಭಗವಂತನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವದರಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಸಹ ಮೋಹಕ್ಕೊಳಗಾಗುವರೆಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮಂಥ ತಾಮಸಾನ್ನವನ್ನುಂಬುವ ನರರ ಪಾಡೇನ ? ಆದಾಗ್ಯೂ ತನ್ನನುಗರಾದ ಸಕಲದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವತರಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂಸಾರಿಕರಂತೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದು ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿಯಾದ ಆ ಮಹಾಸಂಸಾರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಹೊಸದಾದ ಮಾತಲ್ಲ! ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಗಳು ದೇಶಕಾಲೋಚಿತ ಕರ್ಮಗನ್ನಾಚರಿಸಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ

ಪಾರಮಾರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೈಎತ್ತಿ
ಕೂಗಿಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ "यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः"
ಎಂಬ ಗೀತೋಕ್ತಿಯಂತೆ ಲೋಕಶಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಭಕ್ತರುಗಳಾದ ಪಾಂಡವರ
ದ್ವಾರಾ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಪ್ರತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಬಹುದಾದ
ನಿವೃತ್ತಿಸಾಧಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ
ನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಾರ್ಜುನರೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವರು. ಶ್ರೀ
ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಗೆ ಆತ್ಯಂತಿಕ ಅಭೇದ
ವಿದ್ದರೂ ಕಾಲಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ವಿವಿಧರೂಪಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ವಿವಿಧ
ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ವಿವಿಧಬಗೆಯಿಂದ ವಿವಿಧರಾದ ಭಕ್ತರುಗಳ
ವಿವಿಧ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿರುವದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿ
ತ್ರದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಜನ ಜನನ ಅತ್ಯಾದ್ಭುತ
ಚಾರಿತ್ರ್ಯವು, ಅಬಾಲನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳು, ಸಂತೃಪ್ತನ
ಅಸಂತೃಪ್ತತೆಯು, ಅಪ್ರಚ್ಛನ್ನನ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನತೆಯು, ಪ್ರೌಢನ
ಅಪ್ರೌಢತೆಯು, ನಿಷ್ಕಿಂಚನನ, ಕೊಂಚತೆಯು, ನಿಷ್ಕಾಮನ
ಕಾಮುತನವು, ನಿಷ್ಕುಟಿಲನ ಕುಟಿಲತನವು, ಸ್ವರಮಣನ ಪರ
ರಮಣತೆಯು, ಪರಮಸಾತ್ವಿಕನ ಅಸಾತ್ವಿಕತೆಯು, ಪ್ರಬ
ಲತನ ಅಬಲತೆಯು, ನಿರ್ಬಲೆಯರಾದ ಅಬಲೆಯರಿಗೆ ಬಲಪ್ರ
ದಾಯಕತ್ವವೂ, ಅನಾದಿಯ ಆದ್ಯತ್ವವು, ಅಪ್ರಯೋಜಕನ
ಪ್ರಯೋಜಕತ್ವವೂ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಮಾಸವಳಿಗೆ ನಿಲು
ಕದ ಅನಂತಾನಂತ ಗುಣಪೂರ್ಣನಾದ, ತಾನು ಲೌಕಿಕನಲ್ಲ
ದಿದ್ದರೂ ಲೌಕಿಕರಂತೆ ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ ತನ್ನ

ಅಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಮಹಾ ಲೋಕೈಕ
ಲೌಕಿಕಧುರೀಣನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗೌಪ್ಯಚರಿ
ತ್ರೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಅನನ್ಯಭಕ್ತರೇ ತಿಳಿಯುವರಲ್ಲದೆ
ಅನ್ಯರಿಗೆ ಇವರ ಪರಿಚಯವೆಲ್ಲಿ !

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು
ಕಿಂಚಿತ್ ಬಲ್ಲವರಾದ ವೇದೋಪನಿಷದರ್ಥಗಳನ್ನು ತಕ್ಕ
ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದವರಾದ ಮಹರ್ಷಿಯರು ಆ ಸಾಮಮಂಗಳ
ಪ್ರದನ ನಾಮರಸ ಸವಿದು ಮಂಗಳೆಯರಾದರು ಬರಬರುತ್ತ
ಲೋಕವು ಅಂತಹ ಅಮೋಲ್ಯವಾದ ವೇದೋಪನಿಷದಾರ್ಥ
ಗಳ ಗೂಡಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಜ್ಞಾನ ತಿರೋಹಿತವಾಗಲು
ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ, ಸೂತ್ರ
ಸೂತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಗಳದ್ವಾರಾ ಸಜ್ಜನರುಗಳ
ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದನು. ಇಂತಹ ಕಾಲವೂ ಯುಗಾಂತರೇಣ
ಕಾಲನಿಯಾಮಕ ಭಗವಂತನಿಂದ ಗ್ರಾಸವಾಗುತ್ತಿರಲು ಶ್ರೀ
ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಾಯುದೇವರೇ ಮತಸ್ಥಾ
ಪಕ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಭಕ್ತರುಗಳ ಸಂಸಾರ,
ಶರಧಿಗೆ ನೌಕಾರೂಪವಾದವರು ತರುವಾಯ ಕಾಲಕ್ಕನುಸ
ರಿಸಿ ದೇವತೆಗಳೇ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಟೀಕಾಟಿಪ್ಪ
ಣಿಗಳದ್ವಾರಾ ಲೋಕರಿಗೆ ಪ್ರಮೇಯರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸಿ ಮತ್ತು
ಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಾದ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ
ನಡೆದುಬಂದ ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ, ತಾಂಡವ
(ನರ್ತನ) ವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನೀಕರಿಸಲು

ಸುಲಭವಾದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೇ ಸೋಪಾನವಾದ ದಾಸ್ಯಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಿ, ದಾಸರೆಂದೆನಿಸಿ ಪರರ ಹಿತದ ಗೋಸುಗ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯ ದಾಸರಾದ ಪುರಂದರರ ಕೃತಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಲ್ಲವೇ !

ಅಂತಹ ಸನಾತನವಾದ ಗೀರ್ವಾಣಭಾಷೆಯು ಕಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿ ನಿರಾಶ್ರಿತ ವಾಗಲು ದಯಾರ್ದ್ರ ಹೃದಯರಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಜ್ಜನ ರಾದ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ವೇದೋಪನಿಷದರ್ಥ ಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ ನಾಮಗಳು ಯಾವಭಾಷೆಯಲ್ಲಾದ ರೇನು ? ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಸರವಾಗಿ ಪಠಿಸಿದವನೇ ಧನ್ಯನು ಸಂತ ತವಾಗಿ ಸಕಲಕ್ರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತ ನವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಂಗಳಕರವು ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಸ್ಮೃ ತಿಯೇ ಅಮಂಗಳವೆಂದು ಹೇಳುವ ವೇದವಚನವು ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪದೆಪದೆ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ಜನರು ಸಕಲ ಕ್ರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾ ಸವನ್ನಿಟ್ಟು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಾದ ಕಾರಣ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಾಯು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಪುತ್ರಸಂಪತ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪಾರತ್ರಿಕ ದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಇತಿಹಾಸ ಗಳು ಇದುವರಿಗೂ ಭಕ್ತಿವಾನ್ ಜನರುಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಸರಪುಸಿರಲಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಅದು ಕಾರಣವೇ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ

ಕಾಣಬಾರದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಿಲೆ ನೋಡುವೆವು. ಹಾ ಜನ್ಮವೆ! ಇದು
ಬಹು ಕಷ್ಟತರವಾದದ್ದು. ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದಲ್ಲಿಯೂ ಅಮಂಗಲಿ
ಯರೇ ದುರಾಚಾರಿಣಿಗಳೇ ಇಷ್ಟೇ ಏಕೆ? ನಮ್ಮಂಥ ಗೇಣುದ್ದ
ಮೀಸೆಯುಳ್ಳ ಗಂಡಸರುಗಳುಸಹ ಗಂಡಸತ್ತವರಂತೆ ಶ್ರೀ
ರಂಗನ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ ತಾಳಿಯನ್ನು ಹರಿಸುಕೊಂಡು
ಮುಂಡೆಯರಾಗಿರುವೆವಲ್ಲವೇ? ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಶುಭಾಶುಭ
ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಸಹ ಲೌಕಿಕವ್ಯಥಾ ಆಚರಣೆಗಳೆ ಹೊರತಾಗಿ
ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಮಾಡುವದೇನು? ಕಾಲನಿಯಾಮಕ ಭಗವಂ
ತನ ಚಿತ್ತ. ವಿವಾಹ ಮುಂತಾದ ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಗ
ಬೀಗರು, ಬೀಗ ಬೀಗಿತ್ತಿಯರು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಜರಿಸುವ ಕಲಹ
ವೆಂದರೆ ಉಭಯತರ ದುರಾಚಾರವನ್ನು ಬೈಲಿಗೆತಂದು ಮನ
ಸಂತಾಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೈದಾ
ಡುವದ, ಇದು ಮುಂದೆ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಅತಿ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ
ಕಾರಣವಾಗಿ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಘ್ನವನ್ನು ತರುತ್ತಿದೆಂ
ಬದನ್ನು ಪ್ರತಿಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ
ಮತ್ತು ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ ಇದೆಲ್ಲ ಕಲಿಮಹಾರಾಜನ
ಮಹಾಮಹಿಮೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬಹುದಾ
ದ್ದೇನಂದರೆ ಪೂರ್ವಪದ್ಧತಿ ಪರಂಪರೆಯಂತೆ ನಾವಾದರೂ
ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿನಯಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವದೇನಂದರೆ-ಪೂರ್ವಜರ ಪರಸ್ಪರಸುಹೃ
ದ್ಭಾವ ಅಂತಃಕರುಣ ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ, ಪರಮಾ
ತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಮುಂತಾದವುಗಳು ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ

ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲಾದಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟು ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದೊದಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಅರಿತವರಾದ ಹಾಗೂ ಅಪರೋಕ್ಷಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಮೊಹನ್ನ ದಾಸಾರ್ಯರು ಸಂಸಾರಿಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ದೂರಮಾಡಲೋಸುಗ ಅನೇಕ ವೇದೋಕ್ತಪ್ರಮೇಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಶ್ರೀ ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರಯುಕ್ತ ಸುಭದ್ರಾ ಮುಯ್ಯದ ಕಥೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಇದು ಬಹು ರಹಸ್ಯವಾದದ್ದಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಅಚ್ಚು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ ಇದರಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಯುಕ್ತ ಸುಭದ್ರಾ ದೇವಿಗೆ ಶ್ರೀ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಪ್ರತಿ ಮುಯ್ಯವೈದ ಕಥೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲರು (ಲಿಂಗಸುಗೂರ) ಯೋಗೀಂದ್ರದಾಸರು ರಚಿಸಿರುವರು. ಈ ಕಥೆಯು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸುಮಾರು (೧೧೮) ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಈ ಮಹನೀಯರು ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನೂ, ಹರಿಕಥೆಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುವರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಪ್ರಿಂಟ ಮಾಡಸಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನ ನಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ “ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಮೃತ” ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ (೫) ಕಥಾಗಳು. ೧ ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರ ೨ ಕಾಲಿಯಾ ಮರ್ದನ ಕಥಾ ೩ ಬುದ್ದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ ೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ ೫ ಗೋಪಿಕಾ ವಿಲಾಸ, ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿ

ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಮುಖ್ಯದ ಪದವು [illegible] ಸ್ವಂತ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರದ್ದೇ ದೊರೆತದ್ದ [illegible] ವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷರ [illegible] ತ್ರಸ ವಿಭೂತಿರೂಪನ್ನೂ [illegible] ರ್ಯರು ಪರಮ ದಯಾಳುಗಳಾದ [illegible] ಳಿಗೆ ಈ ಮುಖ್ಯದ ಪದದ [illegible] ತಮಜ್ಞಾನ ಅಂಕುರಿಸಲೆಂದು [illegible] ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣ್ವೀಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡ [illegible] ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ವಸಾಸುಷೋತ್ತಮನ [illegible] ಯಯುಕ್ತ ತರತಮಾತ್ಮಕ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ [illegible] ಪಂತನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು. [illegible] ಅಪಾರವಾದ ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥಕ್ಕೆ [illegible] ಕಥಾರೂಪವಾದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು [illegible] ಯಮೇಲಿಂದ ಬರೆದು [illegible] ಸರುಗಳ ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವದಕ್ಕೆ [illegible] ಈ ಸೇವಾರೂಪವಾದ ಬರಹಗಳನ್ನು [illegible] ಮುದಸ್ತಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀಗುರು [illegible] ರ್ಗತ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ [illegible] ಭಾರತಿರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ [illegible] ದ್ರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀ ರುಕ್ಮಿಣೀಸತ್ಯಾಸಹಿತ ಶ್ರೀ ಸಂತಾನ

೧೯ ರಾಮಾಚಾರ್ಯ ವಕೀಲ ಪಂಢರಪುರ

೨೦ ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯ ವಕೀಲ ಚಳಗೇರಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

೨೧ ಹನುಮಂತರಾವ ಕು॥ ಕನತಾಳ

೨೨ ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾವ ವಕೀಲ ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

೨೩ ಚೆನ್ನಣರಾವ ವಕೀಲ ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

೨೪ ಗಣಪ್ಪಾ ಭೀಮಯ್ಯಾ ಹಿಂಗೋಲಿ ಛಾವಣಿ

೨೫ ಗೋವಿಂದರಾವ ಪುಲಗಿರರಾವ ಕು॥ ಧಾರವಾಡ

೨೬ ಪಂಪಾಪುರದ ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯ ಆದವಾನಿ

೨೭ ಮುನಿ ರಂಗರಾವ ಕು॥ ಯಲಗಲದಿನ್ನಿ

೨೮ ಗುರುಭೀಮರಾವಜಿ ಲಿಂಗಸೂಗೂರ (ಸುರಪುರ)

೨೯ ಮಂಗಳೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ ವಕೀಲ ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ

೩೦ ನ[illegible]ರಾವ ವಕೀಲ ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ

೩೧ ಗೋವಿಂದರಾವ ದೇಸಾಯಿ ಜಾಲಹಳ್ಳಿ

೩೨ ನರಸಿಂಗರಾವ ಕು॥ ಕರೋಡಗಿರಿ ಉಪ್ಪಳ

೩೩ [illegible]ಚಾರ್ಯ ನಾಯಬಗೆಜ್ಜಲಗಟ್ಟಿ

೩೪ ಗೋವಿಂದರಾವ ಬಾಗಲಕೋಟ ಮದದಗಾರಬಂದೊ
ಬಸ್ತ ಮಹಬೂಬನಗರ

೩೫ ಗಿ[illegible]ರಾವ ವಕೀಲ ಹೈಕೋರ್ಟ ಹೈದ್ರಾಬಾದ

೩೬ ವೆಂಕೋಬರಾವ ಕು॥ ಕಲ್ಲೂರ

೩೭ ಶ್ರೀ ಯುತ್. ವೆಂಕಟರಮಣಾಚಾರ್ಯ ಹೆಡ್ಡಮುನಷಿ.
ಮಸ್ಯಾಂಡ ಮೈಸೂರ

೩೮ ರಂಗರಾವಜಿ ಮುನಸಿಫ ಕರೂರ ಡಿ॥ ತ್ರಿಚನಾಪಲ್ಲಿ

೩೯ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಜೋಶಿ ಬಳಗಾನೂರ

೪೦ ನಾರಾಯಣರಾವ ಪೆನಶನ, ಡಿಪಟಿಕಲೆಕ್ಟರ ಕಾಕನಾಡಾ
ಹೈದರಾಬಾದ

೪೧ ವೆಂಕಟ ಸರಸಪ್ಪಾ ಕ॥ ಬಾಗಲವಾಡ ತಾ॥ ಮಾನ್ವಿ

೪೨ ರಾಮಾಚಾರ್ಯ ವಕೀಲ ಹೈಕೋರ್ಟ ಹೈದ್ರಾಬಾದ

೪೩ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ ನಗದಿ ಕಾರಕೂನ ಕೊಪ್ಪಳ

೪೪ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯ ಆಸ್ಪತ ಪನವು ನಾಗರ ಕಾರ
ಕೂನ ಕರೋಡಗಿರಿ ನಾಗರಹಾಳ

೪೫ ಹನಮಂತಾಚಾರ್ಯ ಜೋಸಿ ಹುನಗುಂದ

೪೬ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಗುಡಗುಂಟಿ

೪೭ ದಾದಾರಾವ ವಕೀಲ ಗುಡಗುಂಟಿ

೪೮ ವಿಠ್ಠಲರಾವ ದೇಶಪಾಂಡೆ W. P. ಬಾಗಕೋಟ

೪೯ ಸ್ವಾಮಿರಾವ ವಕೀಲ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಮುದಗಲ್ಲ

ಬಾಗಲಕೋಟ

೫೦ ರುಕ್ಮೀಣಿಕಾಂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಬಾಗಲಕೋಟ
[ಬಾಲಭಕುತನಾಯಿ ಕಾಕಾ]

೫೧ ಶಾಮರಾವ ದಾತಾರ ವಕೀಲ

೫೨ V. G. ಡಾಕ್ಟರ ಬಾಡಗಂಡಿ ಬಾಗಲಕೋಟ

೫೩ ಸೇಗಿನಹಾಳ ಗೋವಿಂದರಾವ ರೆಂಜರ

೫೪ ಹಣಮಂತರಾವ ಸಂಜೀವರಾವಭಟ್ಟ ವಕೀಲ

೫೫ ಗೋವಿಂದರಾವ ಡಾಕ್ಟರ ಮಂಗಳವೇಢೆಕರ ವಿಜಾಪುರ

೫೬ ರಾಜೇರಾವ ಮಂಗಳವೇಢೆಕರ ರಿಟಾಯರ್ಡ ದಿವಾನ

೫೭ ಉಡಸೇರಾವ ಜಹಗೀರದಾರ ಬಲಕುಂದಿ

೫೮ ರಾಮರಾವ ಬಲಕುಂದಿ ವಕೀಲ ಕೊಪ್ಪಳ

॥ಓಂ॥

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕಾ

ತಾರತಮ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು

ಮುನ್ನುಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ೧೬ ಪುಟ ಒಟ್ಟು ೭೨ ಪುಟ

ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದೋಷಗಳು ಇರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಲಿ ತಿದ್ದುವ ಸಹಾಸ ಮಾಡಿದೆ.

—*(ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ)*—

|| ಹರಿಃ ಓಂ || ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾಯವರು ಶ್ರೀ ಸುಭದ್ರಾ ಶ್ರೀದ್ರೌಪದಿ
ಯವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಯ್ಯ ವೈದ ಪದ ಬರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ
ಶುಭಮಸ್ತು.

ಗಣಪತಿ ಸ್ತುತಿ.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ಪದ. ರಾಗ. ಮೋಹನ ಕಲ್ಯಾಣಿ ತಾಳ ಅಟ್ಟ

ಲಂಬೋದರ ಪಾಹಿ ಪಾಹೀ ಜಗದ್ಗುರು | ಶಂಭುನಂ
ದನ ಸುರನುತ ಪಾದಾ || ಲಂಬೋದರ ಪಾಹಿ ಪಾಹೀ
ಮಾಂ || ಪಲ್ಲ ॥ ಯೋಗೀಶಾರ್ಚಿತ ಶ್ರೀ ಪಾರ್ವತಿ
ಪುತ್ರನತಮಿತ್ರಾ | ಆಗ ಸಾವಾಳ್ದ ಮೂಷಕ ರೂಢಾ ॥
ನಾಗಶಯನನ ಪಾದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಡುನಿತ್ಯಾ | ಶ್ರೀಗಣಪತಿ
ನಿನ್ನ ಬಲಗೊಂಬೆ || ೧ || ಶ್ರೀವರ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಧರ್ಮ
ರಾಯಾ | ದೇವೇಂದ್ರಾ ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸೀದಾರೋ ॥ ಕೇವ
ಲ ಕಲಿ ದುರ್ಯೋಧನ ಪೂಜಿಸದೆ ಕೆಟ್ಟಾ । ಶ್ರೀವಿಘ್ನೇ
ಶ್ವರಾ ನಿನ್ನ ಬಲಗೊಂಬೆ ॥ ೨ || ದನುಜಾರಾ ಮೋಹೀ
ಸೂವದಕೆ ಸಂಕಟ ಚೂತೀ । ಯನಿಸೀ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬೆ
ಖಳರಿಂದಾ || ಮುನಿವ್ಯಾಸಕೃತ ಗ್ರಂಥರ್ಥನ ತಿಳೀದು

ಬರದಾ | ಗಣರಾಜಾ ನಿನ ಪಾದಾಬಲಗೊಂಬೆ || ೩ ||
ಕಂಬು ಚಕ್ರಾಂಕಿತಾ ಪಾಶಾಧಾರನೆರಕ್ತ । ಅಂಬರಾ
ದ್ವಯ ಭೂಷಾ ನಿರ್ದೋಷಾ || ಶಂಬರಾರಿಪುಶರಾ ವಿಜ
ತಾವ್ಯದ್ಭವಗಾತ್ರ । ಅಂಬಾರಾಧಿಪ ನಿನ್ನ ಬಲಗೊಂಬೆ
(ಅಂಬೂಜಾಲಯ ಜಾನೆ ಬಲಗೊಂಬೆ) ಲಂ || ೪ || ಏಕ
ವಿಂಶತಿ ಪುಷ್ಪಾನ ಮನವೋದಕ ಪ್ರೀಯ್ಯ ನೀ ಕರುಣಿ
ಪುದೂ ಪ್ರಸನ್ನವಾನೆಂದು || ಸಾಕು ವಿಷಯ ಸುಖಾ ಸುಜ
ನಾರೋಳಾಡೀಸೊ । ಏಕಾದ:ತನೆ ನಿನ್ನ ಬಲಗೊಂಬೆ || ೫||
ಏನು ಬೇಡುವೊದಿಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡುವೊಕರ್ಮ | ಶ್ರೀನಿ
ವಾಸನೆ ಮಾಡಿಸುವನೆಂಬೊ || ಜ್ಞಾನಾವೆಯಂದ್ಯೆಂದಿಗಿರ
ಲಿತಾರಕಾಂತಾ | ಕಾನೂಜಾ ನಿನ್ನನು ಬಲಗೊಂಬೆ ||೬||
ಪ್ರಾಣಸೇವಕ ಚಾಮೀಕರ ವರ್ಣ ಗಜಮುಖ | ಪ್ರಾಣೇ
ಶಾವಿಠ್ಠಲಾನಾ ಸುಕುಮಾರಾ || ನೀನೊಲಿದ್ಯೆವ.ಗೆ ವಿಘ್ನವ
ಪರೀಹರೀಸುತ | ಪೋಣಿಸು ಸನ್ಮತೀ ಬಲಗೊಂಬೆ || ೭ ||

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ದೇವರಸ್ತೋತ್ರ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮ: ಪದ ರಾಗ. ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ. ಆದಿ.

ಶ್ರೀರಮಣ ಶ್ರೀರಾಮಾ ನಾರಾಯಣ ತ್ರಿಧಾಮ .
ವಾರಿಜಾಂಬಕಭೂಮ । ಶ್ರೀರಂಗಧಾಮಾ || ೧ || ಲಕ್ಕ್ಮೀ
ಸಾವರಸೀಯ । ಠಕ್ಕೀಸಿಬೊಮ್ಮನ || ಪೊಕ್ಕಾಳಿಂದಲಿ
ಪಡೆದ | ರಕ್ಕಾಸಾಧ್ವಂಸಿ || ೨ || ನಿತ್ಯಾಸಿಪಿರ್ಕಾರ | ಸತ್ಯ

ಸಂಕಲ್ಪ ಪುರು ॥ ಕೋತ್ತುವು ನಿದೋರ್ಷ ಭಕ್ತರಾಧೀನ ॥ ೩ ॥ ಧನ್ವಿನಾವುಕ ರಾವ । ಣ ನ್ವಾಯು ಶಿಕ್ಷಕ । ಮನ್ವಾಗಃಳೊಳುತ್ತಮು । ಧನ್ವಂತ್ರಿ ರೂಪಿ ॥ ೪ ॥ ನಿನ್ನ ಪಾದಾಯುಗಳ । ವನ್ನಾಜಕೆರಗುವೆ ॥ ಘನ್ನಾ ಶಾಮಾ ದಯಾಳೂ । ಬಿನ್ನಾಪ ಕೇಳು ॥ ೫ ॥ ಶಿರಿಮುಯ್ಯ ಸೂಭದ್ರಿಮಂ । ದಿರಕೆ ವೈದಾ ಸೂಕಥಿ ಬರವೇನು ನಿರ್ವಿಘ್ನ । ಕರುಣಿಸಾಬೇಕು ॥ ೬ ॥ ಕೆಷ್ಣೀಣೀಯೊಳಗೀಕಥಿ । ಜ್ಞಾನೀಗಳು ಕೇಳ್ವಂತೆ ॥ ೭ ॥ ನೀನೊಲಿದೂ ನುಡಿಸೊ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾ ॥ ೮ ॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ

ಮಾಯೆ ವಾಸುದೇವನಾ । ಜಾಯೆಪೊಂದೀದೆಯನ್ನ ॥ ಕಾಯೆ ನಿನ್ನವಾನೆಂದು । ತಾಯೆ ಸುಕಾಯೆ ॥ ೧ ॥ ಇಂದೀರೆಸರ ಸೀಜ ಮಂದಿರೆ ನಿನ್ನಪಾದ । ಪೊಂದಿರೆ ಭವದೊಳು । ನೊಂದೀರೆ ನೀರೆ ॥ ೨ ॥ ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶಾ ವಿಠ್ಠಲ । ಗೆರಗೀ ನಿನ್ನ ವಂದೀಸಿ ॥ ಬಲವೆಮುಯ್ಯಾದ ಕಥಿಯಾ ಕರುಣೀಸು ಮತಿಯಾ ॥ ೩ ॥

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಸ್ತುತಿ.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ

ಸರಸೀಜಾಸನವಾಣಿ । ತರುಣೀ ವಲ್ಲಭ ಕ್ಷೋಣಿ । ಗುರು ವೆಮುಗುವೆನು ಪಾಣಿ । ಹರಿಪಾದದಾಣಿ ॥ ೧ ॥ ಇನ್ನೊ

ಬ್ಬರಾ ಬಲ್ಲೀನೆ | ಯನ್ನ ಸ್ವರೂಪೋದ್ಧಾರ || ರನ್ನು ಈ
ಜಗದೊಳು ನೀನ್ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಾ ॥ ೨ || ಈ ಕಥೆಗೆ ಮಂಗಳ |
ವಾಕರೂಣೀಸುತ್ವರ ಲೋಕಾಧೀಶ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ
ದಾಸಾ || ೩ ॥ || ೨೦ ||

ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣದೇವರ ಸ್ತುತಿ.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ.

ಅಂಜಾನೆ ತನಯಧ । ನಂಜಾಯುನಗ್ರಜ || ಕಂಜಾಕ್ಷ
ಶ್ರೀಮಧ್ವ ಸಂಜಯುವಂತಾ || ೧ || ಮಾರುತಿ ನಿನ್ನಯು
ಕೀರೂತಿ ಜಗದೊಳು || ಬೀರೂತಿದಕೊನಾ । ಸಾರುತೀ
ನೀಗಾ || ೨ ॥ ರಾವಣಾನೂಜಸು ಸು | ಗ್ರೀವಃ ವಿಪ್ರಾಜಾ
ನಂತೆ || ಭೂವರನಂತೆ ಕಾಯೊ । ದೇವೇಂದ್ರ ಪಾಲಾ || ೩ ||
ಪ್ರಸ್ತುತ ಬಿನ್ನಪ | ವಿಸ್ತರಿ ಪಕೃತಿಸ । ಮಸ್ತರೂ ಕೇಳಲಿ।
ಆಸ್ಥೀಯುಲಿಂದಾ ॥ ೪ || ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲಾ ಪ್ರೀತಾನಾಗ
ಬೇಕೀದಕೆ | ಹೀನಾವಿಷಯುಗಳಾ । ನಾನೊಲ್ಲೆ ದೇವ
|| ೫ || ೨೫ ||

ಸರಸ್ವತಿದೇವಿಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ.

ಸರಸ್ವತೀ ಶ್ರೀಗಾಯತ್ರೀ । ಪರಮೇಷ್ಟೀಜೆ ಸಾವಿತ್ರೀ ||
ಸರುವವೇದಾತ್ಮಕೆ ಪ್ರೀತೀ | ಸರಸ್ವತಾದೇವಿ ॥ ಪಲ್ಲ ||
ವಾಣೀದೇವೀಸೂವೀಣಾ || ಪಾಣಿಕಾಯೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾ |
ರಾಣಿಗರುಡಾದ್ಯಾರಾಧೀತೆ || ಜಾಣೆತವಪದಕಂಜಾ ।

ರೇಣುಸೇವಿಪೆನಿತ್ಯ । ಪೋಣೇಸಾಬೇಕೆ ಸನ್ಮತಿಯಾ ॥ ೧ ॥ ಹಂಸವರೂಥಿಮಾತೆ । ಕಂಸಾರಿನಿಜಾಮಾತೆ । ಸಂಸೇವೀ ಸೂವರಾದಾತೆ ॥ ದೋಷರಹಿತೆಯನ್ನಾ । ಆಶೀಪೂರ್ತೀಸೆ ನಿನ್ನಾ ನಾಶೇವೀಸೂವೀನೆಯುಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥ ಶಿರಿಪ್ರಾಣೇಶಾ ವಿಠಲಾನ ಚರಣಾಂಬೂಜಾಷಟ್ಪಾದೆ । ಕರೆವ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೈಸೂವೆ ॥ ಬರವ ನುಡಿಗೆ ವಿಘ್ನತೆ । ಬರದಂತೆ ಪಾಲೀಸಮ್ಮಾ । ಕರುಣಾಸಾಗರೆ ಪವಿತ್ರೆ ॥ ೩ ॥ ೨೮ ॥

ಭಾರತಿದೇವಿ ಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ತಾಳ ಆದಿ.

ಭಾರತೀದೇವೀ । ನಿನ್ನ ನುದಿನಾ । ಸಾರುವರ ಕಾಯ್ವೀ ॥ ಮಾನವಣಾತಪಾದ । ವಾರಿಜಯುಗದಲೀ । ಚಾರುಭಕುತಿ ಕೊಡುನಾರಿಶಿರೋಮಣೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇಂದ್ರಶೇನಳೆ । ವಿಪ್ರ ಕನ್ನಿಕೆ । ಚಂದ್ರೆ ಶ್ರೀಕಾಳಿ ॥ ನೊಂದನೆ ಬಹ ಭವ ಬಂಧನದೊಳುವೇಗಾ । ದಿಂದ ಕಾಯೆ ಕರುಣಾ ಸಿಂಧು ದ್ರೌಪದಿದೇವಿ ॥ ೧ ॥ ಮಾತೆ ಕೇಳೆಲೆ ಭವಟವಗೆ । ವೀತಿ ಹೋತ್ರಳೆ ॥ ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಜಲಜಾತ ನಾಭನಸ್ತುತೀ । ಆತುಕೊಂಡಿರಲೆ ಶ್ರೀ । ಮಾತರಿಶ್ವನಾರಾಣೀ ॥ ೨ ॥ ಪತೀತ ಪಾವನೆ । ಶಿವಕನ್ಯಾಜಗ । ದ್ವಿತತೆ ಜೀವನೆ ॥ ನತಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೆ । ಸ್ಥಿತಿಪೊಳೆಲ್ಲರೂಪನೂ ವತವ ನ್ನೈದಿ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಮಂಗಳವೀಯೆ ॥ ೩ ॥ ದೋಷದೂರಳೆ । ಹರಿಭಕ್ತಿಯಲ್ಲೀ ಮೋಸತೊರಳೆ ॥ ಕಾಶಿನಂದನೆಯನ್ನ ।

ಯಾಸಬಡಿಸಪದಲೀ | ಶ್ರೀಶನ ಕಥಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಬುದ್ಧಿಯು ನೀಯೆ || ೪ || ಮಾನ ನಿನ್ನದೆ | ಸತತ ಪೇಳ್ವಾದೇನು ಮಾಣದೇ || ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನಧ್ಯಾನದೊಳಿರುವಂತೆ | ಪೋಣೇಸುವದು ಮತಿ | ಬಾಣವರದನುತೆ || ೫ || ೩೩ ||

ರುದ್ರದೇವರಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನವಮಃ ಪದ. ರಾಗ, ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಬಾಣವದನ ಸಲಹೋ | ನಾ ನಮಿಸುವೆ || ಬಾಣವರದ ನಿನಗೆ || ಹರಹರಬಾಣ || ಪಲ್ಲ || ಕುಧೈಡ್ಜ ಮುಖಕಂಜಾ [illegible]ವಿಅಘ | ಅ[illegible] ಜಾ || ನಿದ್ರರಹಿತವಿಧಿಜಾ| ಸತತಾ | ಭಗ್ರಭ[illegible]ಗೆಕ[illegible]ಜಾ || ೧ ||
ಗಜ[illegible] ಅಂಬಕನೆ | ಪ[illegible]ಪತಿ | ತ್ರಿಜಗದಿ ಪೂಜಿತನೆ ! ಹರಹರ || ಅಜಿನಾಂಬರಧರನೆ ಕರುಣಿಸೊ | ವಿಜಯೀ ಕ್ಷಣಶಿವನೆ || ಹ[illegible]ಹರ || ೨ || ಕಾಮಾದಿ ಮುಖಜನಕಾ | ಧೂರ್ಜಟಿ ಭೂಮಿಜ ವೈರಿ[illegible]ಖಾ || ಸಾಮಜರಿಪುಧನಿಕಾ| ಮಿತ್ರನೆ | ಕಾವಿ[illegible]ತ ಫಲದಾಯಕಾ ಹರಹರ || ೩ || ಧರಿ ಜರವ[illegible]ವಾಮಾ | ಪರ್ವದ | ಸ್ಮರಿಸುವಜನ ಪ್ರೇಮಾ || ಹರಹರ || ಗರಳನಾಶನ ಭಿಮಾ | ವಿಕ್ರಮು | [illegible]ಜ ಧ್ವ[illegible] [illegible] || [illegible]ಹರ || ೪ || ಘನನಿಭ ಪ್ರಾಣೇಶಾ ವಿಠಲ | ನನಂಗ ನೆನಿಸಪದನಿಶಾ || ಘನ ಮಹಿಮನೆ ಈಶಾ|| ಕ[illegible]ಧ[illegible] ಸದನನಾ ಕಜಪೋಷ || ಹರಹರ || ೫ || ೩೮

ಶೇಷದೇವರಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಶೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ನೀ ಸಾಹೆಯಾಗುಯು ಮಗನುಗಾಲಾ ॥ ಶೇಷಾ ದೇವರೇ ರೊಹಿಣಿಬಾಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸುರಾರುತಿ ಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿ। ನಾರಾಯಣನ್ನ ಕೂಡಿ ॥ ಚಾರು ಬದರಿಯಲ್ಲಿ। ತೋರುತಿಹೆನೆ ॥ ೧ ॥ ದಶರಥನ ಮಡದಿ। ಬಸುರೀಲಿ ಜನಿಸೀದಿ॥ ಕುಸುಮನಾಭ ನರ್ಚನೆ। ಎಸಗಿದೀಯೋ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಪರಿಯಂಕ ರುದ್ರಾನಲಂಕಾರ ॥ ಭದ್ರಪ್ರದಾಯಕ। ಭಕ್ತಪೋಷಾ ॥ ೩ ॥ ನೀಲಾಂಬರವನ್ನುಟ್ಟ। ತಾಳಾಂಕಬಿನ್ನಪ ॥ ಲಾಲೀನೊ ನಿನ್ನವನೆಂದನಿಶಾ ॥ ೪ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲಾನಾ। ಧ್ಯಾನಾದೋಳಿರುವಂತೆ ॥ ನೀ ನೊಲಿವದು ದೂರು ನೋಡಪಲೆ ॥ ೫ ॥ ೪೩ ॥

ಗರುಡದೇವರಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಕನ್ನಡ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ. ಆದಿ.

ರಕ್ಷೀಸಾ ಬೇಕೆನ್ನಾನನುದಿನ ದಲ್ಲಿ। ಪಕ್ಷಿರಾಜನೆ ಹರೀಶ್ಯಂದನಾ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇಂದ್ರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಕಲಹ ಮಾಡಿ ಪೀಯೂಷ ತಂದಾನುಜಾರೀಗಿತ್ತಾ ಧೀರನೆ॥ ಸಿಂಧೂವೀನೊಳಗಿಪ್ಪ ಕೂರ್ಮಗಜ ಮಂದಿಯಾ ತಿಂದು ದಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಂಡಾ ವೀರನೇ ॥ ೧ ॥ ಪಾದಪ ಮುರಿದುವಾಲೀ ಖಿಲ್ಲ್ಯರ ಪೋಷಿಸೀ ॥ ವೇದದಿಂದ ವರವು ಪಡಿಯೋ ॥ ಮಾಧವನಂಘ್ರಿ ಕರಕಮಲದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟ।

ಹೇದಯಾಂಬುಧಿ ನಿನಾಗೆಣೆಯಾರೊ ॥ ೨ ॥ ಅರುಣಾ ನುಜ ಮಾತೆಯಾ ಬಯಿಕೆ ಪೂರೈಸೀದಾ। ಪರಮ ಸಮರ್ಥ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ. ॥ ಉರಗಾಶನನೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು ನಿತ್ಯ। ಹರಿಸೇವೆ ವಿಸಹ ಮಾತ್ರಾಂದೊಲ್ಲೆನೊ ।೩॥ ಪ್ಲವಗಾರ ಪಾಲೀಸೀದೆ ರಘುಜಾನವಲಿಸೀದೆ। ತವಕ ಬಲಿವ್ಯೆದ ಮುಕೂಟಾತಂದೆ॥ ದಿವಿಜಾರೀಗೆ ಸಾಹಾಯ ವಾದೆ ವಿಪ್ರರ ಕಾಯ್ದೆ। ಅವರಾರೇನರಿವಾರೊ ನಿನ್ನಲೀಲೆ ॥ ೪ ॥ ಶ್ರೀನಾಥನ ಪಾದಾಬ್ಜದಲ್ಲಿ ನಿರತ ಮನಾ। ತಾನಿ ರುವಂತಾ ಗಾಲಿಖೇಚರಾ ॥ ಮೌನಿ ಕಶ್ಯಪ ಜಾತಾಲಾಲಿ ಸುವದಿನ್ನ ಮಾತಾ। ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾನ ನಿಜದೂತಾ ॥ ೫ ॥ ೪೮

ಷಣ್ಮಹಿಷಿಯರಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ತಾಳ ಏಕ.

ನಮೋ ನಮೋ ನಮೋ ಜಾಂಬವತೀ। ನಮೋ ಲಕ್ಷಣ ನೀಲಾಭದ್ರೀ ॥ ನಮೋ ನಮೋ ಶ್ರೀಮಿತ್ರವಿಂದಾ। ನಮೋ ನಮೋ ಹೇಕಾಳಿಂಪಾ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಪ್ರೀಯಾರೂ ನೀವವ್ವಾ। ಹರಿಭಕ್ತಿ ಪಾಲೀಸಿರೆವ್ವಾ। ಹರೂಷಾವೈದಿಸಿ ರೆವ್ವ। ದುರಿತಾ ಪರಿಹರಿಸೀರೆವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಘನ್ನಬುದ್ಧೀ ಪಾಲಿಸಿರೆವ್ವಾ ಯನ್ನ ಉದ್ಧರಿಸೀರೆವ್ವಾ ಬಿನ್ನಪಾವಾ ಕೇಳೀರವ್ವಾ। ಅನ್ನಿಗಾನ್ನೆನಬ್ಯಾಡಿರೆವ್ವಾ ॥ ೩ ॥ ೫೧

ಸೌಪರ್ಣೀವಾರುಣಿ ಪಾರ್ವತಿ ಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ತಾಳ.

ತಾಯಿ ಸೌಪರ್ಣೀ ದೇವೀನೀ ಕಾಯದೆ ಜರಿಯಲಸ್ಯರಾ| ನಾನೆಲ್ಲೀ ಕಾಣೆನೆ ಧರಿಯೊಳು || ಮನಸೀರಲೀ ಶ್ರೀ ಅರಸನಲ್ಲೀವೆ ಕೇಳು || ಪಲ್ಲ || ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ ಕ್ರೀಯು ಸ್ತು | ರಾನೆಲ್ಲೀನೋಡೆ ನಿನ್ನಂತೆ || ಆನಾಗಾರಾ ಜನ ಮಾತೆಯಾ || ಸೇವೆಯೊಳಿದ್ದೆ | ನಾನೆಂತೂ ಮಾಡಲೆ ಸ್ತುತೀಯಾ || ೧ || ವಾರುಣೀ ಶ್ರೀರೇವತಿ | ಯಾದೂ ಪಿನಮಸ್ಕರೀಪೆ | ನಾರಾಯಣನ ತೋರೀಸಮ್ಮಾ || ದೋಷಗಳನಿ | ವಾರೀಸಿ ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕಮ್ಮಾ || ೨ || ಶ್ರೀಸತಿ ಪಾರ್ವತೀ ದಕ್ಷಧ್ವಂಸೀ ಶುದ್ಧ ಪತೀವ್ರತೀ || ಆಷಂಣ್ಮಾಮೂಖನ ಜನನೀ || ಕಾಣೀಸು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶಾ ವಿಠ್ಠಲಾನ ಕರೂಣೀ || ೩ || ೫೪ ||

ಇಂದ್ರನಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ. ಏಕ.

ನಮೋ ನಮೋ ಶಚೆವಲ್ಲಭತೆ || ರಮೆಯು ರಮಣನಲಿ ನೀತುಮತೆ || ಪಲ್ಲ || ಹತ್ತು ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ | ಉತ್ತಮ ಶ್ಲೋಕನ || ತತ್ತ್ವವಿಚಾರ ಮಾಡ್ಡೆ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧದಿ || ೧ || ಮೂರೊಂದಧಾರ ಕಲ್ಪ | ಚಾರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ | ನಾರಾಯಣನ ಕಂಡ | ಸೂರಿಗಮ್ಯಾ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶ

ವಿಠ್ಠಲನ ನೀನೊಲಿಸೀದೆ ಪೊಗೆ ॥ ಯಾನುಂಡು ಕೋಟಿ ವತ್ಸರಾಸಾಕದಿ || ೩ || ೫೭ ||

ಕಾಮುನಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ, ರಾಗ, ತಾಳ,

ಶರಣು ಶರಣು ರತಿನಾಥಾ || ಸುತ | ವರ ಅನಿರುದ್ಧನ
ತಾತ || ಕರುಣಪಯೋನಿಧೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಜಾತಾ |
ತ್ವರದಿಂಲಾಲಿಸು ಮಾತಾ ||

ಪದ || ಭರತನೆ ಸನತ್ಕುಮಾರಾ | ಸೂ | ದರುಶನ ಪರ ಮೋವಾರಾ || ಹರನಂದನನತ ಬಂಧು ಕುಮಾರಾ | ಕರಿಪಿಡಿ ಕೃಷ್ಣ ಕುಮಾರಾ ॥ ೧ ॥ ಗುರುವೊರೆ ಇಡಲ್ಕೈ ತಂದೂ | ದಿವಿ । ಜರರಿಕೆ ಮನಸಿಗೆ ತಂದೂ || ತರುಣಿಯು ಬಿನ್ನಪ ಶಿವನಲಿಬಂದು | ಶರೀರವ ಕರಗಿಸಿದೆಂದೂ || ೨ ॥ ವಿಶಾನನ ಬಸುರೊಳು ಪೊಕ್ಕೆ | ಆ | ಮಾನವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕೆ ॥ ಪಾನವನನ್ನು ಬಿಸುಟದೆ ಕುಕ್ಕೆ | ಆನೊರಣಿಸಲಿಕ್ಕಿ ದುಶಕ್ಯೆ || ೩ || ಭುವನಜ ಅಶೋಕಚೂತಾ | ಹೇ | ನವ ಮಲ್ಲಿಕುತ್ಪಲಧರಿತಾ || ಪವನ ಉಡುಗಣಪ ವಸಂತ ಮಿಳಿತಾ | ಸುವಿಶಾಲದ ಅದ್ಭುತ ಚರಿತಾ || ೪ || ಅಕಳಂ ಕನಂಗಮಾರಾ | ಹೇ ಮಕರಧ್ವಜ ಶುಕದೇರಾ ॥ ಅಕು ಟಿಲ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ದಾರಾ ಸುಕಥೆಅರುಪು ಗಂಭೀರಾ || ೫ || ೬೨ ||

(೧೧)

ಪ್ರಾಣ ಇಂದ್ರಾಣಿ ಇಂದವರಾನುಪೋತ್ತುತರ ವರಿಗೆಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ. ಆದಿ

ಪ್ರಾಣಪಾಲೀಸಿಂದ್ರಾನರಾಣೀ ದಕ್ಷಾನೀರುದ್ರಾ ॥ ಮಾನಿ ಸಿರತಿಮನು ಗುರುವಾಯ ಕೋಲೆ ॥ ಮಾನೀನಿರತಿಮನು ಗರುವಾಯು ಯಮ ಸೋಮ । ಮಾನವಿ ಭಾಸ್ಕರಗೆರಗುವೆ ಕೋಲೆ ॥ ೧ ॥ ವರುಣಾ ನಾರದಾವಹ್ನಿ । ತರುಣೀ ಪ್ರಸೂತಿ ಭೃಗು । ಸರಸೀಜಾಸಾನನ ಪುತ್ರರಾರೊಂದು ಕೋಲೆ ॥ ಸರಸೀಜಾಸನನ ಪುತ್ರರಾರೊಂದು ಮಂದೀಗಳ । ವರ ನಾಮ ವಿಸ್ತರೀಸಿ ವಂದೀಪೆಕೋಲೆ ॥ ೨ ॥ ಅಂಗೀರ ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಅತ್ರಿ । ಮಂಗಳಾಂಗ ಪುಲಹಕ್ರತು ॥ ತುಂಗ ವಶಿಷ್ಟ ಮರೀಚಿಗೊಂದಿಪೆಕೊಲೆ ॥ ತುಂಗ ವಶಿಷ್ಟ ಮರೀಚಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೀಗೆ ಮತ್ಸ್ಯ । ಸಂಗಕಂಡ ವೈವಸ್ವತ ಗೊಂದಿಸುವೆ ಕೋಲೆ ॥ ೩ ॥ ನಿಋುತಿ ಪ್ರಾವಾಹಿ ಮಿತ್ರ ಗುರುಪತ್ನೀಗೆ ವಂದೀಸೂವೆ । ಕರಿಮುಖ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನ ಪೌಲಸ್ತ್ಯಕೊಲೆ ॥ ಕರಿಮೂಖವಿಷ್ವಕ್ಸೇನ ಪೌಲಸ್ತ್ಯ । ಅಶ್ವೀನೀಗ । ಇರುಳೂ ಹಗಲುನಾ ಸ್ಮರಿಸೂವೆಕೋಲೆ ॥ ೪ ॥ ಮರುತರೂನಾಲೆರೊ ತಿಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತು । ಗುರು ವಿಶ್ವೇದೇವಪತು ಎರಡೂ ಅಶ್ವೀನೀ ರುದ್ರಷ್ಟನ್ನೊಂದುಕೋಲೆ ॥ ಎರಡೂ ಅಶ್ವೀನೀ ರುದ್ರಷ್ಟನೊಂದೂವಸುಯಂಟು । ಎರಡಾರ ಸೂರ್ಯರೀಗೆರಗೂವೆ ಕೋಲೆ ॥ ೫ ॥ ಭಾರತೀ ಭರತಾಗೆ

ಮೂರೂ ಪಿತೃಗಳೀಗೆ | ಧಾರೂಣಿ ಋಭುವೀಗೆರಗುವೆ ಕೋಲೆ || ಧಾರುಣೀ ರುಭುವೀಗೆರಗೂವೆ ತೀಳೀವದು | ನೂರುಮಂದೆಂಡೂ ಕರಸೋರು ಕೋಲೆ || ೬ || ಮೂರರೂ ಮಂದೀ ಉಳೀದಃ ಈರೈದು ಒಂದು ಮನು ಚಾರುನಾ ಮಗಳ ವರ್ಣೀಪೆ ಕೋಲೆ || ಚಾರೂ ನಾಮಗಳಾ ವರ್ಣೀ ಪೆದಯುವಮಾ | ಸೂರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ವೋದು ಕೋಲೆ || ೭|| ಸ್ವಾರೋಚೀಷೋತ್ತ ಮಾನು | ಶ್ರೀರೈವತಚಾಕ್ಷೂಷಾ | ನಾರಾಯುಣಾನ ದಾಸಸಾ ವರ್ಣದಕ್ಷಾ | ನಾರಾಯುಣಾನ ದಾಸ ಸಾವರ್ಣ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ | ಮೂರಾರಿ ದೇವ ಧರ್ಮ ಇಂದ್ರಾಸಾವರ್ಣೀ || ೮ || ಎಂದೀವರೀ ಗೊಂದಿಸಿ | ಮುಂದೆ ಚವನ ಋಷಿ | ನಂದಾನೊಚಿತ್ಥ್ಯ ಪಾವಾಕಾ ಧೃವನಹುಷಾ || ನಂದಾನೊಚಿತ್ಥ್ಯ ಪಾವಕಾ ಧೃವನ ಹುಷ ಶಶಿಬಿಂದೂ ಪ್ರಲ್ಹಾದ ಪ್ರೀಯವೃತ ಗೊಂದಿಸುವೆ || ೯ || ಶಾಮಾಲಗಂಗಲೂಷಾ | ಸೋಮಾನ ರಾಣಿಸಂಜ್ಞ| ಧೀಮಂತ ಪರ್ಜನ್ಯಾಖ್ಯ ಸೂರ್ಯಗೆ ಕೋಲೆ || ಧೀಮಂತ ಪರ್ಜನ್ಯಾಖ್ಯ ಸೂರ್ಯಾಗೊಂದೀಸಿ ಅನ | ಭೀಮಾನೀ ಸೂರರನ್ನ ಮನದೊಳು ನೆನವೆ || ೧೦ || ಅನಳಾನಾರ ಸೀಬುಧ ಅ | ಶ್ವಿನಿ ಭಾರ್ಯಾ ಛಾಯಾಪುತ್ರ | ಶನಿಪುಷ್ಕ ರಾಜಾನೂಜ ದೇವತಿಗಳಿಗೆ | ಶನಿ ಪುಷ್ಕರ ಜಾನುಜ ಮನದೇವತೆಗಳಿಗೊಂದಿಪೆ | ಸುಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾನಲ್ಲೀ ರಲೆಂದೂ || ೧೧ || ಉರುವಶೀ ಮುಖ್ಯ ಅಪ | ಸರಸ್ತ್ರೀ ಯಾರೀಗೊಂದೀಸಿ | ಹರಿನಾರೀ ಯಾರ ಪಾದಕ್ಕೆರಗೂವೆ

ಕೋಲೆ || ಹರಿನಾರೀಯೂರಾ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ ಪಿತೃಗಂಧರ್ವ।
ನರನಾರ ಪತಿಮನುಜೋತ್ತು ಮರಿಗೊಂದೀಸುವೆ || ೧೨ ||
ಈನಿರ್ಜರಾರಾಪಾದ । ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣೇ
ಶವಿಠ್ಠಲಾನ । ಅನಾಥಿಯಿಂದಾ || ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲಾನ।
ಅನಾಭಿಯಿಂದಾ || ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲಾನ । ಅನಾಭಿ
ಯಿಂದ ಬಂದ ಜ್ಞಾನೀಗಾಳ ಸಂತತೀನಾ ವರ್ಣಿಸೂವೆ
|| ೧೩ || ೭೫ ||

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ಬಸರುಬಣ್ಣುವ ಧಾಟಿ ತಾಳ, ಆದಿ,

ನಾಭಿಸಂಭವಸಂತ । ತೀ ಭಕ್ತಿಂದೊರ್ಣೀಸೂವೆ || ಈಭ
ವಶರಧೀತ್ವರದಿಂದ ಕೊಲೆ || ಈ ಭವಶರಧೀ ತ್ವರದಿಂದ
ದಾಟೀಸಿ । ಶ್ರೀ ಭಾಗವತರಾ ಕೂಡೀಸಲಿ ಕೋಲೆ || ಪ ||
ವಿಧೀಜಾತಾಸನಕಾದಿ । ತಪನಂತಾರಾ ದೂರ್ವಾಸ ।
ಅವರ್ಹಿಂದೆಜ್ಞಾನಾನೀಧೀಗಳ ಕೊಲೆ || ಅವರ್ಹಿಂದೆಜ್ಞಾನಾ
ನಿಧೀಯೂಗ ರೂಡಾವಾಹಾನ ಬುಧಾರೂ ಕೈವಲ್ಯಾ
ತೀರ್ಥಾರೂ ಕೋಲೆ || ೧ || ಜ್ಞಾನೇಶ ಪರತೀರ್ಥ ।
ಮೌನೀಶಾ ಸತ್ಯಾಪ್ರಜ್ಞಾ । ದೀನವತ್ಸಲರೂ ಪ್ರಾಜ್ಞಾ
ತೀರ್ಥಕೊಲೆ|| ದೀನಾವತ್ಸಲರೂಪ್ರಾಜ್ಞಾಸೂತಪ್ರೋರಾಜ।
ಜ್ಞಾನೀ ಅಚ್ಯುತಾಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯರೂ ಕೋಲೆ || ೨ || ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ
ದುರ್ಮತಾ। ಪತೀಶಯಾವಾದವೆಂದು । ಸ್ತುತಿಸಾಲುಸು
ರರೂ ನೊರೆಕೇಳಿ ಕೋಲೆ || ಸ್ತುತಿಸಾಲು ಸುರರೂ

ವೊರೆಕೇಳಿ ಪಾಲಿಸೀದಾ । ಯತೀ ಶಿರೊಮಣಿಯಾ ಬಲಗೊಂಬೆ ಕೋಲೆ ॥ ೩ ॥ ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತುಮನಲ್ಲಾ। ಬರಿದೆ ಈವಿಶ್ವಾವೆಲ್ಲಾ । ಎರಡಿಲ್ಲಾವೆಂದೂ ಪೇಳೋರು ಕೋಲೆ ॥ ಎರಡಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪೇಳ್ವಾವಮಾಯ್ಗಳಗೆದ್ದಾ । ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿಗೆನಾ । ಶರಣಂಬೆ ಕೊಲೆ ॥ ೪ ॥ ಮೂರು ದೇವರು ಸವು । ಆರೂ ಮಾತಾ।ಳೆಂಬ । ಪೋರಾಹಾದಿಗಳಾನಯುದಿಂದಾ ಸೋಲೀಸೀದ । ಭಾರತಿಪತಿಯಾ ಬಲಗೊಂಬೆ ಕೊಲೆ ॥ ೫ ॥ ಒಂದು ಇಲ್ಲಾವು ಎಂಬೊ । ಮಂದಮತೀಯು ಮತ। ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲೀಗೆಲಿದಾರು ಕೋಲೆ ॥ ಒಂದೆ ಮಾತಿನಲೀ ಗೆಲೀದಂಥಾ ತ್ರೀಮದಾ । ನಂದಾತೀರ್ಥರನಾ ಬಲಗೊಂಬೆ ಕೋಲೆ ॥ ೬ ॥ ನಾನಾ ದೆವರು ಎಂಬಾ । ಹೀನ ಮತಗಳೆಲ್ಲ। ಜಾಣೀಕಿಯಲ್ಲಿ ಗೆಲಿದರು ಕೋಲೆ । ಜಾಣೀಕಿಯಲ್ಲಿ ಗೆಲಿದಂಥಾ ಕುಲಗುರು ಪ್ರಾಣ ದೇವರಿಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ ಕೊಲೆ ॥ ೭ ॥ ಇಲ್ಲೀ ಮಾತ್ರಾವು ಭೇದ । ಅಲ್ಲೀ ಒಂದ್ಯೆಂಬೂವ । ಖುಲ್ಲಾರನೆಲ್ಲ ಮುರಿದಾರೂ ಕೋಲೆ ॥ ಖುಲ್ಲಾರನೆಲ್ಲಾ ಮುರಿದ ಸದ್ಗುರು ಪಾದ । ಪಲ್ಲವಗಳಿಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ ಕೋಲೆ ॥ ೮ ॥ ತನುಪೇನಾಸೆಂಬೂವ। ಭಣಾಗೂ ಮತಗಳೆಲ್ಲ । ವಿನಯುದಿಂದಲಿ ಗೆಲಿದರು ಕೋಲೆ ॥ ವಿನಯುದಿಂದಲಿ ಗೆಲಿದಂಥಾ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾ । ಮುನಿಯು ಪಾದಗಳಾ ಸ್ಮರಿಸೂವೆ ಕೋಲೆ ॥ ೯ ॥ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕುಭಾಷ್ಯ । ತಪ್ಪಾನೆಸೋಲೀಸೀದಾ । ಸರ್ಪಶಯನನ

ಒಲಿಸಿದ ಕೋಲೆ ‖ ಸರ್ಪಶಯನನ ಒಲಿಸಿದ ಗುರು ಗಳ । ತಪ್ಪದೆ ನೆನವೇನನುದಿನ ಕೋಲೆ ‖ ೧೦ ‖ ಈ ತನ ಮಹಿಮೆಯು । ಭೂತ ನಾಥನರಿಯು । ನಾ ತುತಿಸುವೆನೆ ಕಡೆಗಂಡು ಕೋಲೆ ‖ ನಾತುತಿಸುವೆನೆ ಕಡೆಗಂಡು ಪುರುತನ । ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ಸ್ಮರಿಸಿರೊ ಕೋಲೆ ‖ ೧೧ ‖ ನರುವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡೆ ಪುರುತಾಂ ತರ್ಗತನೆಂದು । ಹರಿಗರ್ಪಿಸವಲೆ ಮುದದಿಂದ ಕೋಲೆ ‖ ಹರಿಗರ್ಪಿಸವಲೆ ಮುದದಿಂದಲಿರೂಪಾರು । ನಿರಯ ಭಾಗಿಗಳೂ ತಿಳಿವದು ಕೋಲೆ ‖ ೧೨ ‖ ಈನಮ್ಮ ಗುರುಮೊಚ್ಚಾದೇಸೂ ನಾಥನ ಮಾಡಿ । ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ ಲಾನೊಲಿಸರಾ ಕೋಲೆ ‖ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ನೊಲಿಸೂ ವಂಥ ಜಾಣರ । ನಾನೆಲ್ಲಿ ಕಾಣೇ ಜಗದೊಳು ಕೋಲೆ ‖ ೧೩ ‖ ೮೨ ‖

ಶ್ರೀಗುರುಧ್ಯಾನಪದಃ ಪದ. ರಾಗ. ಭೈರವಿ ತಾಳ ಅಟ್ಟ.

ಗುರುಗಾಳ ನನುದಿನವೆನಾ । ದುರಿದಟ್ಟುಳಿನಾರೆ ಬಂದಿ ತಿನ್ನೇನಾ ‖ ಪಲ್ಲ ‖ ಪಾರ್ಥ ರಕ್ಷಕನಲೇ । ವಾರ್ಥ ಖಳರ ಕೊಂದು ‖ ಕೀರ್ತಿ ಪಡದ ಸುಖ । ತೀರ್ಥರೆಂತೆಂಬಾ ‖ ೧ ‖ ನೀ ಪಾಲಿಸೆಂದೆನಲಾಪತ್ತು ಬಿಡಿಸುವ ‖ ಮಾಪ ತಿನಿಜದೂತ । ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭಾ ‖ ೨ ‖ ಕರಿಪತಿ ಬಳಿ ಯಿಂದ । ಧರಿಜ ಪತಿಯು ತಂಪು ‖ ಗುರುಗಾಳಿಗಿತ್ತೀಹ ನರಹರಿ ತೀರ್ಥರ್ ‖ ೩ ‖ ಬಾದರಾಯಣ ದಿವ್ಯ । ಪಾದ

ಜಲಜ ಭೃಂಗ || ಭೂದೇವವಂದೀತ | ಮಾಧವ ತೀರ್ಥಾ || ೪ || ಇಕ್ಷುಚಾಪನ ಮ್ಯಾಳ । ಲಕ್ಷಿಇಲ್ಲದೆ ಬಲು || ಪೇಕ್ಷವ ಮಾಡಿದ | ಅಕ್ಷೋಭ್ಯ ಮುನಿಪಾ || ೫ || ದಯ ಮಾಡಿರೆಂದುವಿ | ನಯದಿಂದ ಭಜಿಪರ || ಬಯಕೀ ಪೂರೈಸುವ ! ಜಯತೀರ್ಥರೆಂಬಾ || ೬ || ಅಸ್ವೈತಗಜ ಸಿಂಹ | ಮಧ್ವಮತೋದ್ಭವ || ಸದ್ವೈಷ್ಣವ ಪ್ರೀಯ | ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜಾ || ೭ || ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೇ ವಂದೀಪ ಜನ ರಾಸೆ || ತಂದು ಕೊಡುವ ದಯ | ಸಿಂಧು ಕವೀಂದ್ರಾ || ೮ || ರಾಗಾದಿ ವರ್ಜಿತ | ಭಾಗವತರ ಪಾಲ || ಯೋಗೀ ಶಿರೋಮಣಿ । ವಾಗೀಶ ಮುನಿಪಾ || ೯ || ಸಾರೀದ ಭಕ ತರ | ಘೋರಿಪ ಅಘಗಳ || ದೂರ ಓಡಿಸುತಿಪ್ಪ | ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾ || ೧೦ || ಕುಭವದೊಳಿರುವಾರ । ಸೊ ಬಗಿನಿಂದಲಿ ನೋಡಿ || ಅಭಯವಕೊಡು ತಿಪ್ಪ | ವಿಬು ಧೇಂದ್ರ ತೀರ್ಥಾ || ೧೧ || ಭತ್ರಮಾಕಜನಶಿಕ್ಷ | ಧೀಮಂತ ಜನಪಕ್ಷ || ಹೇಮವರ್ಣಾಂಗಜಿ | ತಾಮಿತ್ರ ಮುನಿಪಾ || ೧೨ || ಬಗೆ ಬಗೆ ಭಜಿಸಲು । ಇಗಡ ಜನರನೊಲ್ಲ || ಬಗಿವಾನು ಸುಜನರ | ರಘುನಂದನಾರ್ಯ || ೧೩ || ಪೊಂದಿದವರನೋಯು ದಂದದಿಸಲಹುವ || ಎಂದ್ಯೆಂದು ಬಿಡ ಶ್ರೀಸು ! ರಿಂದ್ರಾಖ್ಯ ಮುನಿಪಾ || ೧೪ || ನಿಜಭಕ್ತಿ ಯುಲಿಪಾದ | ಭಜಿಸೂವ ಅಗಣೀತ || ಸುಜನರ ಸಲ ಹುವ | ವಿಜಯಿಂದ್ರ ಮುನಿಪಾ || ೧೫ || ವೀಂದ್ರ ವಾಹ ನಯಾದ । ವೇಂದ್ರಾಂಘ್ರಿ ಭಜಿಸೂವ । ಸಾಂದ್ರ ಭಕ

ಯತಿಸು | ಧೀಂದ್ರಾಖ್ಯ ಮುನಿಪಾ || ೧೬ || ಧಾರುಣಿ
ಯೊಳಗತಿ | ಚಾರು ವೃಂದಾವನ | ದಿಂದಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ |
ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ | ೧೭ | ಪ್ರಾರ್ಥಿತ ಗುಣನಿಧಿ
ವಾಗಧರಿಪ್ರದಾನ || ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪುತ್ರ | ಯೋಗೀಂ
ದ್ರತೀರ್ಥರ || ೧೮ || ವೈರಾಗ್ಯ ಗುಣದಿಂದ | ಮರಾಳ
ಯಂದದಿ | ತೋರುವ ಸುಧೀಂದ್ರ | ಸೂರೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥರ
|| ೧೯ || ಕುಮತವೆಂಬ ಗಜೇಂದ್ರ | ಕ್ಕೆ [illegible]
ಕಮಲಾಪ್ತ ಸಂತೀರ್ಥ | ಸುಮತೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥರ || ೨೦ ||
ಸಲ್ಲಾಪ ಸುಖಗಳ | ನಿತ್ಯ [illegible] | ಸಲ್ಲಾಪ
ಭಜಿಸಾಲು | ಬಲ್ಲ ಉಪೇಂದ್ರ || ೨೧ || ವೇದವಾಸ
ಮಂತ್ರ | ವೇದನಿಧಿ ಚಂದ್ರನ | ವಾದಿಗಳ [illegible] |
ವಾದೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥರ || ೨೨ || [illegible] ಸಾಧನ [illegible]
[illegible]
ಧೀಂದ್ರತೀರ್ಥರ | ೨೩ | [illegible]
ವಿಗತ [illegible] || [illegible]
ಭೂಪ [illegible] || [illegible]
ಯಿಂದ || [illegible]
| ೨೫ | [illegible]
[illegible] ಸುಮನೋಧೀಂದ್ರ [illegible] || ೨
[illegible] | [illegible] | ಈ [illegible]
ಗುರುಗಳ ಧ್ಯಾನ [illegible] || [illegible] ||

ವ್ಯಾಸರಾಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾದಿಮಠದ ಪೀಳಗಿ.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಭೈರವಿ ಅಟ್ಟ ತಾಳ

ಗುರುಗಳ ಪದಕಂಜಾ। ಸ್ಮರಿಸೂವೆ ನಿತ್ಯಾ ॥ ದುರಿತೌ ಘಗಳನು ಓಡಿಸುವೆ ನತ್ತತ್ತಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ರಾಜೇಂದ್ರ ತಪೋನಿಧಿ। ಶ್ರೀ ಜಯಧ್ವಜತೀರ್ಥ ॥ ರಾಜಿತ ಪುರುಷೋತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥಾ ॥ ೧ ॥ ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತ ಸ್ಥಾಪಕ ವ್ಯಾಸ ರಾಯಃ ಪ್ರ ॥ ಸಿದ್ಧ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ ॥೨॥ ಬಲ್ಲೀದ ಶ್ರೀಪತಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥ ವಲ್ಲಭ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥರೆಂತೆಂಬಾ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ತೀರ್ಥ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ ॥ ನೀಲೇಶ ಭಜಕರು ಶ್ರೀನಾಥ ತೀರ್ಥ ॥ ೪ ॥ ರಘುನಾಥ ಜಗನ್ನಾಥ ಶ್ರೀನಾಥ ಕರಜಾತ॥ ಸುಗುಣ ವಿದ್ಯಾನಾಥ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಪತಿಯಾ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ರಘುನಾಥ ಶ್ರೀ ರಘುವರ್ಯ ॥ ಕೋವಿದವಿನುತ ರಘೋತ್ತಮ ತೀರ್ಥ ॥ ೬ ॥ ವ್ಯಾಸ ವಿದ್ಯಾಪತಿ ವಿದ್ಯಾಧೀಶಾ ತೀರ್ಥ ॥ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವ್ರತರ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಿಧಿಗಳಾ ॥ ೭ ॥ ಗುರುಸತ್ಯನಾಥ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಾಭಿನವ ತೀರ್ಥ॥ ವರಸತ್ಯಪೂರ್ಣ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯವಿಜಯರಾ ॥ ೮ ॥ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯರ ಸತ್ಯಬೋಧ ಸತ್ಯಸಂಧ ॥ ಸತ್ಯವರರ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಖ್ಯ ಮುನಿಪಾ ॥ ೯ ॥ ಈ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಾಳ। ಅನುದೀನ ಸ್ಮರಿಸೂತ ॥, ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾನ ಕರುಣಾವ ಪಡೆವೆ ॥ ೧೦ ॥ ೧೫ ॥

ಶ್ರೀ ತುಲಸೀ ಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ತೋಡಿ ಆದಿ.

ಕಾಯಬೇಕಯ್ಯನಮ್ಮಾ। ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣರಾಯರಮ್ಮಾ ಎಂಬ ಪದದ ಧಾಟಿ
ನಮೊ। ನಮೊ। ಶ್ರೀತುಲಸೀ। ಪಾಹಿಪಾಹಿ। ಕುಮತಿಯ
ಪರಿಹರಿಸೀ। ಅಮಿತ ಮಹಿಮೆ ಸದ್ಗುಣಗಣ ಪೂರ್ಣೇ ಸು।
ಕಮಲೇಕ್ಷಣ ಮಧುಸೂದನನರಸೀ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಅಂದಿನಕಾಲ
ಲೀ। ಹರಿಪದ। ವಂದಿಸಿ ಭಕುತಿಯಲೀ॥ ಅಂದದಿವರ
ಪಡದಿಂದಿಗು ಸರ್ವರ। ಮಂದಿರದೊಳಗಿದ್ದೆ ಪೂಜೆಯ
ಗೊಳುತಲಿ ೧॥ ಧನುವಂತರಿನಯನಾ। ದಿಂದಿಳಿ। ದೊ
ನಜೆ ಜಲಂಧರನಾ॥ ಲಲನಿಯ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಪಾವನತರೆ।
[illegible]ಗಸಪದಳ ವರ್ಣಿಸೆ ನಿನ್ನಗುಣಾ॥ ೨॥ ನಾ ನಂಬಿದೆ
ನಿನ್ನಾ॥ ದೇವತ। ಮಾನಿನಿ ಮಣಿಯನ್ನಾ॥ ಓನತೆಯ
ಣಿಸದೆ ಕರುಣಿಸಿ ಸರ್ವದ। ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ ಧ್ಯಾನ
ದೊಳಿರಿಸೆ॥ ೩॥ ೧೨೮॥

ಭಾಗೀರಥಿ ಸ್ತುತಿ.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಮೋಹನಕಲ್ಯಾಣಿ ತಾಳ ಅಟ್ಟ

ಭಾಗೀರಥಿ ದೇವಿ ನಮೊ। ನಮೋ ಭಾಗೀರಥೀ ದೇವಿಭಯ
ನಿವಾರಣಗಂಗೆ। ಸಾಗರನರ್ಧಾಂಗೆ ಸುತರಂಗೆ॥ ಪಲ್ಲ॥
ವಾಮನ ವಾಮಪಾದಾಂಗುಷ್ಟ ನಖಸೋಕಿ। ಆ ಮಹ
ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡ ಸೀಳಾಲೂಭಾಗಿ॥ ತಾಮರಸ ಜಲೋಕಕ್ಕೆ

ಳಿದ. ಮಜ್ಜನವಾಗೆ | ಸ್ವಾಮಿಾ ಪಾದೋದಕವೆನಿಸಿದೆ ||೧|| ಹರಿಪಾದ ಜಲದೊರಕುವದು ದುರ್ಲಭವೆಂದು | ಹರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಜಡಿಮೋಳು ನಿಂದೆ || ಭಾಗೀ || ನೊರೆಯಿಡೆ ದೇವತಿಗಳಿಗೆ ಒಲಿದು ಬಾವು | ಸುರನದಿಯುಂದು ಕರಸಿ ಕೊಂಡೆ || ೨ || ಚನ್ನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗೆ ನಿಂತ ಕಾರಣ || ಸ್ವರ್ನದಿಯುಂದು ಕರಸಿದೆವ್ವಾ || ಭಾಗೀ || ಉನ್ನತ ಧೃವ ಮಂಡಲಕೆ ಪೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದೆ | ನಿನ್ನ ಕಾಶ ಗಂಗೆಯ ಂಬೋರೆ || ೩ || ಭಗಿರಥ ಬಹುಕಾಲ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ಕರುಣದಿಂ | ಜಿಗಳಿ ಹೇಮಾದ್ರೀಗೆ ನಡೆತಂದೆ || ಭಾಗೀ || ಸೊಗಸೀಲಿಂತ್ರಿಪಥಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಲಿ ಬಂದು | ಸಗರರಾಯನ ಉದ್ಧರಿಸೀದೆ || ೪ || ತವಕದಿಂದಲಿ ಜನ್ಹು ಋಷಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸೆ ಜಾಹ್ನವಿಯುಂದು ಸ್ತುತಿಸೋರೆ ಸುರರೆಲ್ಲಾ || ಭಾಗೀ || ಭುವನದೊಳಿಲ್ಲಾರ ಪುನಿತರಾಗೋದು ಸಿದ್ಧ | ತವಪಾವ ಸ್ಮೃತಿ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೀ || ೫ || ನಂದೀನಿ ನಳಿನಿಸೀತಾ ಮಾಲತೀ ಮಲಹ | ಮಂದಧರಪದಿ ಶ್ರೀಗಂಗೆ || ಭಾಗೀ || ಸುಂದರ ತ್ರಿಪಥ ಭಾಗೀರಥಿ ಭೋಗವತಿ | ವಂದೆಜಾನ್ಹವಿ ತ್ರಿದಶೇಶ್ವರೀ || ೬ || ವಸುಗಾಳ ಮಾತು ಲಾಲಿಸಿ ರಾಯ ನಲಿಬಂದು | ಬಸುರಿಂದ ಪಡದು ಉದ್ಧರಿಸೀದೆ || ಭಾಗೀ || ಅಸಂಖ್ಯ ಕರ್ಮವ್ಯಾಕೆಂದೆನಲು ಕುಮಾರನಾ ಕೊಸರೂ ತಾ ನಿಜರೂಪ ವೈದೀದೆ || ೭ || ನಮೊ ನಮೋ ಶುಭ ಗಾತ್ರೆ ನಮೊ ನಮೋ ಸುಚರಿತ್ರೆ | ನಮೊ ನಮೋ ಶಂತನುವಿನಮಿತ್ರೆ || ಭಾಗೀ || ಶಮದ ಮಾದಿಗಳಿಗತ್ತು ಪೊರಿ

ಅನುದಿನದಲ್ಲಿ | ಅವ ರವಿಸುತಸಾದ ಪಂಕಜಿ || ೮ || ಕಾ
ಣಾಲು ಪಾಪ ಹರವು ಮುಕ್ತಿ ಆಗದು | ಸ್ನಾನದ ಫಲವು
ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲಾ || ಭಾಗೀ || ಕೆಷ್ಣೇಣೀಯು ವ್ಯಾಲುಳ ಸರಿ
ಗ್ಪದಳೆನಿಸೂವೆ || ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾನ ದಯದಿಂದಾ || F ||
೧೩೭ ||

ಸಮಸ್ತ ನದಿಗಳ ಸ್ತುತಿ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ, ರಾಗ, ಸಾವೇರಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಸ್ಮರಿಸುವೆನನುದೀನ ಮೋದದಿಂದ ' ಈ ಧರಿಯು ವ್ಯಾಲು
ಳ್ಳ ಮಹಾ ನದಿಗಳ || ಪಲ್ಲ || ಗೌತುಮನಘ ಪರಿಹಾರ
ಮಾಡೀದ ಗೋದಾ ' ಮಾತೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವೇಣೀ ಸರಸ್ವತೀ||
ಆ ತರೂವಾಯು ಶ್ರೀ ಕಾವೇರಿ ಸರಯು ಶ್ರೀ ಯಮುನಾ|
ಧೌತಪಾತಕೆ ಶ್ರೀ ನರ್ಮದತುಂಗಾ || ೧ || ಸಿಂಧು ಭವ
ನಾಶಿನಿ ಕೂಮುದ್ವತಿ ಶ್ರೀವಂಝಾರ ; ಸುಂದಾರ ಭೀಮಾ
ತಾಂಮ್ರಾ ಪರಣೀ ಮಲಾಪಾ || ವಿಂದಾರೆ ಪಾವನ ಮಾ
ಡುವ ಬಹು ನದೀಗಳ | ವಂದೆ ವನಸಿಲಿಂದಾ ಪೊಗ
ಳುವೆ || ೨ || ವಾರೂಣೀ ಫಲ್ಗೂಣೀ ಪ್ರೋಣಾಭದ್ರಗಂಡೀ
ಕಿಹೇಮಾ | ಮಾರೂವೇಣಿ ಗಾಯತ್ರೀ ವೇಗಾವತೀ ||
ಸೂರಿಗಮ್ಯೆ ಕೌಸೀಕ ಮಣಿಕರಣೀಕಾ ಗೌತೂವಿಭಾ|
ಗೀರಥಿಕಾಗೀನಿ ಶ್ರೀವೇತ್ರವತೀ || ೩ || ಹೇಮವತಿ ನೇತ್ರ
ವತಿ ಪಾಪನಾಶೀ ಶ್ರೀ ಸೀತಾ | ಆ ಮಹಳಕನಂದಾ

ಹಯಗ್ರೀವಾ ॥ ಹೇಮಮುಖರಿ ತಾಪೀನಿ ಕಾಳೀ ಸೌಪ
ರ್ಣಿಪೀನಾಕೀ । ಶ್ರೀಮತ್ಸಶಿಲಾ ಜಮದಗ್ನೀ ಪ್ರಣವಸಿದ್ಧಾ
॥ ೪ ॥ ಮರುದ್ವತಿ ಮಣಿರವೋನು ಕಾಸೂನಾಸೀ ಚಕ್ರವತಿ।
ಗರುಡಾ ಶಂಖವತೀಕೂಹು ಮಹೇಶ್ವರೀ ॥ ಸರಯುಜಯ
ಮಂಗಾಳ ಯೋಗಾಕೃತು ಪಾಲಾಗದಾ । ಧರಿವಾ
ಲೀನಿಗಾರ್ಗಿಣೀ ದೇವವತೀ ॥ ೫ ॥ ಸಾವಿತ್ರಿ ಧನ್ಯ
ವಾಲ ಧರ್ಮಚಕ್ರ ತೀರ್ಥ ಹರಿ । ಪ್ರಾಸತಿ ಇಂದ್ರಾಣೀ
ಪಾತಾಳ ಗಂಗಾ ॥ ಶೈವಕುಂವ ಕುಂಡೀನಿ ನೀರ ಕುಮಾ
ರಧಾರೀ ಕು । ಶಾವರ್ತಿ ಪಾಳೀ ಲೋಕ ಪಾವನೀ ॥ ೬ ॥
ಸ್ವಾಮೀ ಪುಷ್ಕರ್ಣಿ ಚಂದ್ರ ಪುಷ್ಕರಣೀ ಮಾನಸ ಪುಸ್ಕ
ರಣೀ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಸರೋವರ ಪದ್ಮಸರಾ ॥ ನೋಮ
ಭಾಗಾವ್ಯಾಸ ಸಿಂಧು ಶ್ರೀ ಪೂಂಪಾ ಸರೋವರಾ ॥
ವಾಮನ ಶ್ರೀ ಮಯೂರ ಸರೋವರಾ ॥ ೭ ॥ ರೋಮ
ಹರ್ಷಣ ತೀರ್ಥ ಸೀತಾ ಸರೋವರ ಪುಣ್ಯಾಧಾವಾ ಶ್ರೀ
ಕಪಿಲತೀರ್ಥ ಧವಳ ಗಂಗಾ ॥ ಭೀಮಾ ಸೇನಾ ತಟಾಕ
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಕನ್ಯಾಹೃದಯ ॥ ಶ್ರೀಮಷ್ಪ ಸಿಷ್ಟತೀರ್ಥ
ತಾರಾತೀರ್ಥ ॥ ೮ ॥ ಈ ತೀರ್ಥಗಳ ದಿವ್ಯ ನಾಮಾನಿತ್ಯ
ಪಠಿಸಲು । ಯಾತಕ್ಕಾದರೂ ವಿಘ್ನಬಾರದೂ ॥ ಮಾತಾ
ರಿಷ್ವ ಪ್ರಿಯ್ಯಾ ವಾಣೀರ ಪಿರ್ಯಲನು ಬಹು ಪ್ರೀತನಾಗೀ ಬಿಡ
ದೆ ಪೊರವಾನು ॥ ೯ ॥ ೧೪೬ ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ವರ್ಣನೆ.

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ

ಇಷ್ಟು ತೀರ್ಥಕ್ಕೊಂದಿಸಿ । ಶಿಷ್ಟರ ಪಾಲಿಸೂವಾ । ದು
ಷ್ಟರ ಶೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಕೋಲೆ ॥ ದುಷ್ಟರ ಶೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ
ಕರುಣಾ ಸಿಂಧು । ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ವರಣೀಪೆ ಕೋಲೆ
॥ ೧ ॥ ಬಾಣ ಕೀಚಕ ಶಕುನಿ । ಹೀನನ ಮುಚಿ ಇಲ್ವಾ
ಲ । ದಾನಾವಾಗ್ರಣಿಜರಿಜ ರುಗ್ಮೀಯು ಕೋಲೆ ॥ ದಾನಾ
ವಾಗ್ರಣಿಜಾರಾ ಸಂಧಾರುಗ್ಮೀಶತಧನ್ವೀ । ಧೇನೂಕಕೇಶಿ
ತೃಣಾವರ್ತಲವಣ ಕೋಲೆ ॥ ೨ ॥ ಪಾಪೀವೀ ಕರ್ಣ
ಕೂಪಾ । ತಾಪೀನೃಪಸೇನ ಪೌಂಡ್ರ । ಕಾಪಾಕ ಸೂರ
ವೇನ ಕಿರ್ಮೀರ ಕೋಲೆ ॥ ಆಪಾಕ ಸೂರವೇನ ಕಿರ್ಮೀರ
ಸಾಲ್ವಬಕ । ಕೋಪೀಮು ತ್ಯಾಸನ ಮಣಿಮಂತ ಕೋಲೆ
॥ ೩ ॥ ಹಂಸಾಡಿ ಬಿಕಾಶಂಬಾರ । ಹಿಂಸಾತಾರಾಕ ದೈ
ತ್ಯೊ । ತ್ತಂಸಾನರಕಾ ಹಿರಣ್ಯಕಶಪೂ ಹೇಮಾಕ್ಷ ॥
ತಂಸಾ ನರಕ ಹೀರಣ್ಯಾ ವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿ ಹಿಡಿಂಬ । ಕಂಸಾಸಂ
ಕರನೇಮೊಪಲಾವ ಕೊಲೆ ॥ ೪ ॥ ಮರುಳಾರ ಭಾರವನ್ನು
ಧರಿಸಲಾರದೆ ಭೂಮಿ । ತರುಣೀಗೊರೂ ಪಾತಾಳೂತ
ಕೋಲೆ ॥ ತರುಣೀಗೋರೂ ಪಾತಾಳೂತ ದೈನ್ಯದಿಂದ ।
ಸರಸಿಜಾಸನಗೆ ಬಿನ್ನೈಪೆ ಕೋಲೆ ॥ ೫ ॥ ಭೂದೇವಿ
ಮೊರೆಕೇಳಿ । ಬಾಧೀಯು ತಪ್ಪೀಸಲು । ಮಾಧವ ಇದ್ದ
ಕ್ಷಿರಾಬ್ಧಿ ಕೋಲೆ ॥ ಮಾಧವ ಇದ್ದ ಕ್ಷಿರಾಬ್ಧಿಗೈತಂದು ।
ನೀ ದಯ ಮಾಡೆಂದು ಪೇಳುವ ಕೋಲೆ ॥ ೬ ॥ ಮಾನ

ಕೂರ್ಮ ವರಾಹ । ಶ್ರೀ ನಾರಸಿಂಹವಟು । ದಾನವಾಂ
ತಕ ರಾಮ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಬುದ್ಧಾ ॥ ದಾನವಾಂತಕ ರಾಮ
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಬುದ್ಧಕಲ್ಕೀ । ನೀ ನಮ್ಮನೀಗ ಪೊರೆಯು
ಬೇಕು ಕೋಲೆ ॥ ೭ ॥ ವಾಸುದೇವಸಂತ ವೇದವ್ಯಾಸ
ದತ್ತಾತ್ರೆಯ ಋಷಭ । ಹಂಸಾ ಕಪಿಲಾ ಹರಿಯೋ ಮಹಿ
ದಾಸಯಜ್ಞಾ ॥ ಹಂಸಾ ಕಪಿಲಾ ಹರಿಯೋ ಮಹಿ ದಾಸ
ಯಜ್ಞ ಶ್ರೀತಾಪಸಾನ । ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವತೈಜಸಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಯೆಂಬ
ಕೋಲೆ ॥ ೮ ॥ ಮಾಧವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಮಧ್ವ । ರಾಧಿತಾಂ
ಘ್ರಿ ತ್ರೀವಿಕ್ರಮ । ಶ್ರೀಧರ ಅನಿರುದ್ಧಕೋಲೆ । ಅನಿರುದ್ಧ
ವಾಮನ ಉಪೇಂದ್ರ ಅಧೋಕ್ಷಜ। ವೇದಾಗರ್ಭದಮೋದಾ
ರ ಪಾಲೀಸು ಕೋಲೆ ॥೯॥ ಪಾಹೀ ಶ್ರೀ ವೇದೋದ್ಧಾರ।
ಪಾಹೀಮಂದಾರೊದ್ಧಾರ ಪಾಹೀ ಶ್ರೀ ಭೂಮೋದ್ಧಾರ।
ಪ್ರಹ್ಲಾದಪಾಲ। ಪಾಹೀ ಶ್ರೀಭೂಮೋದ್ಧಾರ ಪ್ರಲ್ಹಾದಪರಿ
ಪಾಲ ಪಾಹೀ। ಪಾಹೀಯೆಂಬ ಚತುರಾಸ್ಯಕೋಲೆ ೧೦॥
ಬ್ರಹ್ಮನ ಮೊರೆಕೇಳಿ । ಮುಮ್ಮಳಿನ್ನ್ಯಾಕೆ ಪೇಡು। ತಮ್ಮನ
ಅವತಾರ ದೇವಕಿಯಲ್ಲಿ ॥ ತಮ್ಮನಾ ಅವತಾರ ದೇವಕಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ । ನಿಮ್ಮನ ಕಾರ್ಯ್ವನೆಂಬ ಭಗವಂತ
ನ ಕೋಲೆ ॥ ೧೧ ॥ ವೈಕುಂಠ ಪ್ರೀತಸ್ವಪ। ಶ್ರೀ
ಕಾರ ನಂತಾಸನಾ । ಮಾಕಾಂತೆ ಉಳಿದು ವಸುದೇವನಲ್ಲಿ।
ಮಾಕಾಂತೆ ಉಳಿದು ವಸುದೇವನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿ । ಗೋಕೂಲ
ದಲ್ಲಿಬೆಳವೂತ ಕೋಲೆ ॥ ೧೨ ॥ ಮಾಕೂಳನಿಂದ ಬಂದ।
ಪೂತಾನಿ ಪ್ರಮುಖರ । ಘಾತೀಸಿ ಮುದದಿಂದಿರಲಾಗ

ಕೋಲೆ || ಘಾತಿಸಿ ಮುದದಿಂದಿರಲಾಗಿ ಹಬ್ಬಕೆಂದು । ಆ
ತೂರದಿಂದಾ ಕರಿನಾಲು ಕೋಲೆ || ೧೩ । ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಪೋಗಿ | ದಂತಿಯು ಗೋಮು ಜ್ಯಾಗ | ಹತಾ ಮಲ್ಲರ
ಹತ ಮಾಡಿ ಕೋಲೆ || ಹತಾ ಮಲ್ಲರನಾ ಹತ ಮಾಡಿ
ಕಂಸಾದ್ಯರಂತಾ ಕಸ್ತುರವಾನ್ಯೆಲ್ಯಿಸಿ ಕೋಲೆ || ೧೪ |
ಮಥುರಾ ಪಟ್ಟಣಾಸೊಳು | ಮುದದಿಂದಿರಲು ಹರಿಯಾ ವಧಿ
ಸೂವೆನೆಂದೂ ಜರಿಜಾನು ಕೋಲೆ || ವಧಿಸೂವೆನೆಂದೂ ಜರಿ
ಜಾನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ । ವದಗಾಲು ಅಸುರಾ ದ್ರೋಹಕ ಕೋಲೆ
|| ೧೫ || ತಾಳಲಾರದವರೂ | ಗೂಳೇವ ತೆಗುವಂತೆ |
ನೀಲಾಂಗ ಜಲಧೀಮನಿ ಮಾಡಿ ಕೋಲೆ || ನೀಲಾಂಗ ಜಲಧೀ
ಮನಿ ಮಾಡಿ ದ್ವಾರಕ । ಮೇಲಾಗಿ ಧರಿಗೆ ಪ್ರೊಳಪೋದು
ಕೋಲೆ || ೧೬ || ಊರ ಸುತ್ತಾಲಿ ಗೋಡಿ | ತೋರೆನಾದು
ಹೇಮಪೂರ್ಣ | ಧೊರಬಾಗಿಲಿಗೆ ನವರತ್ನ ಕೋಲೆ||
ಧೋರಾ ಬಾಗಿಲಗೆ ನವರತ್ನ ಪಚಮಳ | ಕೇರಿ ಕೇರಿಲ್ಲ ಕನ
ವಾಗೆ ಕೋಲೆ || ೧೭ || ಯುಕ್ತಿಯಿಂತಸ್ತು ಉಳ ನಾಲೂ
ನಾಲುಪ್ಪರಿಗಿ | ಹೇಳಾ ಲೇಸೆಂದೂ ಯುಣಿಲ್ಲ ಕೋಲೆ ||
ಹೇಳ ಲೇಸೆಂದೂ ಯುಣಿಲ್ಲ ಯಾದವ । ರಾಜಾಧಿರಾಜರನು
ವರ್ಣಿಸೆ ಕೋಲೆ ||೧೮। ಮಧುಸೂದನನ ಮನಿ । ಬದಿಯಲ್ಲಿ
ಸತ್ತ ಮುತ್ತ । ಪದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಅರಸೇರೂ ಕೋಲೆ
ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಅರಸೇರ ಅರಮನಿ ಹಮರತ್ನನೇನು
ವರ್ಣಿಸೆಕೋಲೆ || ೧೯ || ಮಂಗಳವಮನಿಗೆ ಚಿತ್ರ | ರಂಗಾವ

ಲಿಟ್ಟೀಹರು| ಅಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ವೃಂದಾವನಕೋಲೆ|| ಅಂಗಾಳ
ದಲ್ಲಿ ವೃಂದಾವನಧಾ ತ್ರಿ ವೃಷ್| ಶೃಂಗಾರವಾಗೀ ಕಾಣಿಸೀ
ಕೋಲೆ || ೨೦ || ಕಡಿ ಬಡಿ ಸೂಡಿಯಂಬ| ಬಿಡಿನೂಡಿಗಾ
ಳೊಂದಿಲ್ಲ| ಬಡವಾರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ ವಾಊರೋಳುಕೋಲೆ|| ಬಡ
ವಾರೊಬ್ಬಾರಿಲ್ಲಾವಾ ಊರೋಳುದಾನವ| ಕೊಡವವರೆಂ
ಬೊರು ಇದ್ವಿಲ್ಲಕೋಲೆ || ೨೧ || ವಂದೊಂದು ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲೀ|
ವಂದೊಂದು ರೂಪನಾಗಿ| ಇಂದಿರೇ ಅರಸಾ ರಮಿಸೂವ
ಕೋಲೆ|| ಇಂದಿರೆ ಅರಸಾ ರಮಿಸೂವೀತಾನವೇವ| ಎಂದೆಂದು
ತುತಿ ಸಾಲಾರಾವುಕೋಲೆ || ೨೨ || ಅಜನಿಂದ ವಶವಲ್ಲ|
ಅಜಿನಾಂಬರೇನುಬಲ್ಲ| ಭುಜಗಾಖಗೇಂದ್ರರೇನು ಬಲ್ಲಾರೂ
ಕೋಲೆ|| ಭುಜಗಖಗೇಂದ್ರರೇನು ಬಲ್ಲಾರು ಚನ್ನಾಗಿ ತ್ರಿಜಗ
ದ್ವಂದ್ಯಾನ ಮಹಿಮೆ ವರ್ಣಿಸೆಕೋಲೆ || ೨೩ || ನಾರೇರೊ
ಬ್ಬಾರಲ್ಲೀ| ನೂರು ನೂರೂ ಮಕ್ಕಳ| ನೀರಜನಾಭಾ ಪಡದಾ
ನು ಕೋಲೆ|| ನೀರಾಜನಾಭಾ ಪಡದಾನು ಪೇಳಾಲು| ಆರಂದ
ಪಡವು ನೋಡಿರಿಕೋಲೆ || ೨೪ || ಮನುಜಾರಂತೀವನೆಂದು|
ದನುಜಾರಿ ತಿಳೀವಾದು| ಗುಣವಂತರೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಲೇಪನೆಂದೂ||
ಗುಣವಂತರೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಲೇಪನೆಂದು ತಿಳಿದು| ಅನುಭೋಗಿಸು
ಸುವರೂ ಅಭಯವ ಕೋಲೆ || ೨೫ ||

|| ಭೈಷ್ಮಿ ಮದುವ್ಯಾದಕಥಾ ||

ಇಂತೀಪರಿವರ್ಣಿಸಿ| ಕುಂತೀ ಸೊಸೆ ಸೂಭದ್ರೆ| ಪಿಂತ್ಯೆತಂ
ದದಕೆ ಪ್ರತಿಮುಂಯ್ಯಕೋಲೆ|| ಪಿಂತ್ಯೆತಂದದಕ ಪ್ರತಿವಹಿಯ್ಯ

ಭೈಷ್ಮ್ಯಪ್ಪೈದ| ಸಂತೋಷ ಕಥೆಯೂ ಬರವೇನು ಕೋಲೆ ||೨೬||
ಲೋಕಾವಾರ್ತೆ ಇದಲ್ಲಾ| ಲೋಕನಾಥನ ಮಾತು| ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಬಲುರುಚಿ ಕೋಲೆ|| ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಬಲು ರುಚಿ ಸತ್ಕಥೆ| ಕಾಕ ಮನುಜರಿಗೆ ಸೊಗಸಾವು ಕೋಲೆ || ೨೭ ||
ಮಾತಾಪಿತ್ರರೊಂದೆನಲು| ಮಾತೂ ಬಿಡುವರು ಪುರುಷ| ನೀತಿಗೆಟ್ಟವಳು ಪರಸತಿ ಕೋಲೆ|| ನೀತಿಗೆಟ್ಟವಳೂ ಪರಸತಿ ಬೊಗಳಲು| ಪ್ರೀತಿಮಾತೆಂದೂ ಹಿಗ್ಗೀರೂ ಕೋಲೆ ||೨೮||
ಧರಿಯೊಳಿಪರಿಪಾಪಿ| ನರರಿಗಿಂದು ಸೊಗಸಿತೆ| ಪರುಮೇಶನ ಧರ್ಮಂಗಳೊಂದು ಕೋಲೆ|| ಸುರಮೇಶನ ಧರ್ಮಂಗಳೊಂದು ಸ್ವಾಮಿಪಾದ| ಕೈಗೀ ಬಿಟ್ಟ್ಯಾರೋ ಇಂತೆಂದು ಕೋಲೆ || ೨೯ ||
ಅಂಮಾ ನಮ್ಮಣ್ಣಗಳು| ತಂದಿದ್ದ ಮುಂಯ್ಯಾವು| ಇಂದೀಗು ತೀರಲಿಲ್ಲ ಭಗವಂತ ಕೋಲೆ|| ಇಂದೀಗೂ ತೀರಲಿಲ್ಲ ಭಗವಂತ ನಿಮಗೀದು| ಛಂದಾವೆ ಜನರೇನು ಅನ್ನಾರೇ ಕೋಲೆ || ೩೦ ||
ಜಾರಾ ಚೋರಾನೆಂದು| ಧಾರುಣೀಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ| ನೂರು ನಿಂದೆಯನು ಮಾಳ್ಪರು ಕೋಲೆ|| ನೂರು ನಿಂದೆಯನು ಮಾಳ್ಪರು ಈ ಮಾತು| ನೂರಾವಂದ್ಯಾಕಾಗಬಾರದು ಕೋಲೆ || ೩೧ ||
ಆರಸರಂದ ಮಾತಿಗೆ| ಪರಿಪೂರ್ಣಾನಂದಾಂಬುಧಿ| ಹರಿಮಂದಸ್ಮಿತದಿಂಜವದಿಂದ ಕೋಲೆ|| ಹರಿಮಂದಸ್ಮಿತದಿಂಜವದಿಂದ ವಿಪ್ರರ| ಕರಸೀದ ಮಾಪುತ್ರ ವತಿಗೆ ಸಾಲು ಕೋಲೆ || ೩೨ ||
ದುರ್ಗಾಭುಶ್ರೀ ವಲ್ಲಾಭ| ಭಾರ್ಗವ ವೇದವ್ಯಾಸ| ಗರ್ಗಾಚಾರ್ಯರೆ ಮೊದಲಾದ ಕೋಲೆ|| ಗರ್ಗಾಚಾರ್ಯರೆ ಮೊದಲಾದ ಬಹುಬು

ಷಿ| ವಗರ್ಾವಾರ್ಕ್ಣಣಕೆ ಒದಗೀತು ಕೋೀಲೆ || ೩೩ || ಸುರು
ಗೂರು ಬ್ರಹಸ್ಪತಿ| ತ್ವರದಿಂಪ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣೀ| ಸ್ವರನಾರ್ಚನಿಯು
ನು ಮಾಡೆಂದು ಕೋೀಲೆ|| ವಿಷ್ಣೀಸ್ವರ ನಾರ್ಚನೆಯು ವಾಡೇದು
ಪೂಜದ್ರವ್ಯಾ ತರಿಸೆಂದು ಪರಿಗೆ ಬಿಸ್ನ್ಯಸಕೋೀಲಿ || ೩೪ ||
ನರಸೀಜನಾಭ| ತನ್ನೆರಿಂದೊಡಗೂಡಿ| ಬೆರಸೀವಂಗಳ
ಸ್ನಾನ ಅಂಬಾರಉಟ್ಟ್ಯಾ || ಬೆರಸಿ ಮಂಗಾಳಸ್ನಾನ ಅಂಬಾರ
ಉಟ್ಟ್ಯ ವಿಷ್ಣೀ| ಸ್ವರನಾ ಪೂಜೆಯುನೂ ಕೈಕೊಂಡ
ಕೋೀಲೆ || ೩೫ || ಮೊರತುಂಬ ಮುತ್ತಿನೊಳಗೆ| ಶಿವಗಣಪತಿ
ಯುನಿಟ್ಟು| ಪರಿ ಪರಿ ಪೂಜಾ ಸಾಧನ ಕೋೀಲೆ|| ಪರಿ ಪರಿ
ಪೂಜಾ ಸಾಧನ ಪ್ರವ್ಯಂಗಾಳ| ತರಿಸೋರಾನೇನೂವರ್ಣಿಸೆ
ಕೊಳೆ || ೩೬ || ಜಿಗಳಿತಂಬಿಟ್ಟು ಕಬ್ಬು| ಮಗಿವಾಂವು ಬಾಳಿ
ತೆಂಗು| ಬಗೆ ಬಾಗೆ ಫಲನೆನಗಡಲೀಯು ಕೋೀಲೆ|| ಬಗೆ
ಬಾಗೆ ಫಲನೆನಗಡಲೀ ಸಮರ್ಪಿಸಿ| ಜಗದೀಶಗಣಪತಿಯು
ಪೂಜೀಸ ಕೋೀಲ || ೩೭ || ನಕ್ಷ್ಯಭಾಂವಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ| ಪತ್ತಾರು
ಸಾವಿರ| ಮಿತ್ರೀರು ಗಣಪಗೆ ವಂದೀಸಿಕೊಳೆ| ಮಿತ್ರೀರು
ಗಣಪಾಗೊಂದೀಸಿನಾವಿಂದ| ಅತ್ತೀಗೆಯುರನೂ ಗೆಲಬೇಕು
ಕೋೀಲೆ || ೩೮ || ಪದ ಪದ್ಯ ಗಾಳಿಂದ| ಜದುರವಾಗಿನ
ಳಿಂದ| ಸುಪತಿ ಸೂಭದ್ರಿ ದ್ರಾಪದಿ ಕೋೀಲೆ|| ಸುಪತೀ ಸೂಭ
ದ್ರಿ ದ್ರಾಪದಿಯಾನಿಂದು| ಮುದದಿಂದ ಗೆಲಬೇಕು ಗಣಪತೀ
ಕೋೀಲೆ || ೩೯ || ಕಂತೂ ಮಾತೆಯು ರೇಕಾದಂತಗಿಂತೂ ಪ್ರಾ
ರ್ಥಿಸಿ| ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುಭೋಜಾನ ಕೋೀಲೆ|| ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಸುಭೋಜಾನ ಮಾಡಿದಾರು| ಅಂತು ಋಷಿಗಳಾ

ಒಡಗೂಡಿ ಕೋಲೆ ||೪೦|| ಕುಂಭಿಣಿ ಸೂರ್ಯಗೆ| ತಾಂಬೂ
ಲಪಾಂತು ಕೊಟ್ಟು| ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಾಲೆಲ್ಲಾರು ಕೋಲೆ||
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಾಲೆಲ್ಲಾರು ಕೂಡಿದ| ಪ್ಯಾಂಬಾರಗಳನೂ
ಉಟ್ಟಾರೂ ಕೋಲೆ || ೪೧ || ಸೂರೂತಿ ಕೆಲವಾರು| ಸಾಲಾ
ವಾಳೀ ಪಟವಾಳಿ| ಚಾರು ವಸ್ತ್ರಗಳು ಕೆಲವಾರು ಕೋಲೆ||
ಚಾರುವಸ್ತ್ರಗಳು ಕೆಲವಾರು ಉಟ್ಟಿತುರು ನಾರೇರನೇನೂ
ವರ್ಣಿಸೆ ಕೋಲೆ || ೪೨ || ರಾಕೂಟೀಚಾರಿ ಗೊಂಡೆ| ಹಾ
ಕೀದಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ| ನೇಕಾಭರಣವು ಸಾವಾರರುಕೋಲೆ|
ಅನೇಕಾಭರಣವು ಸರ್ವಾರುಧರಿ ಸಾಲು| ನಾಕಾಣಿನೆಲ್ಲಾ
ಚಲ್ಸೀಕಿ ಕೋಲೆ || ೪೩ || ರುಗ್ಮಿಣಿ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯ| ವಿಶಾ
ಸಾರಿಯರೆಲ್ಲ ಅಕ್ಷಾನಾವಿಂದೂ ಗೆಲಬೇಕೆ ಕೋಲೆ|| ಅಕ್ಷಾ
ನಾವಿಂದೂ ಗೆಲಬೆ ಕಾಯಸುತಾಲಿ| ಅಕ್ಷಾರದಿಂದ ಸೂತು
ಡೋಗೂ ಕೋಲೆ || ೪೪ || ಕೇರ ಕೇರಿ ಯೊಳೆಲ್ಲ| ನಾರೇರು
ಪುರವಿಂದ| ವಾರಾಣಪುರವಾ ಸಾರಿ ಕಂಡೆವೆಕೋಲೆ| ವಾ
ರಾಣಾಪುರವನಾಳೆ ಕಂಡೆ ವೆಯೆಂದು| ಹಾಸ್ಯನುತಿಪರೂ ಬಲು
ಭಾರೆ ಕೊಲೆ || ೪೫ || ನವಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸೋಲುವಾರೆ| ನಿಮ್ಮ ತಂ
ಗೀಯರಾೂ| ಸವಿತ್ರಿಸಿ ರವಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೋಲೆ|| ಸಮ್ರಿಸಿ
ರಿವಗೆ ನಿಜವಾಗಿಪುಂದು ಪರ| ಜೊಪಮ್ಮಾನಕೇಳ್ಬಾಳು ರು
ಗ್ಮಿಣಿ ಕೋಲೆ || ೪೬ || ತಲಣೇಯು ವನಾತೆಗೆ ಮುಂ| ಗರು
ಳುತಿದ್ದುತ ಕೃಷ್ಣ| ಕಿಂಗಗೆಯಿಂದಾ ಗೆದ್ದೀವೇ ಗೆದ್ದೀ|| ಕಿಂಸ
ಗೆಯಿಂದ ಗೆದ್ದೀಯೋ ಗೆದ್ದೀಯೆಂದು| ಕರಸೀವ ಸರ್ವಾದೇ
ಶಾವ ಕೋಲೆ || ೪೭ || ಕಾಶೀ ಗುಜ್ಜಾರ ಗೌಡ| ದೇಶಾವೂ

ದಲಾದ ಬಹು| ದೇಶಾದ ಜನರನು ತ್ವರದಿಂದ ಕೋಲೆ|| ದೇ
ಶಾದ ಜನರೂ ತ್ವರದಿಂದ ಬಂದಾರು ಸು| ಕೋಪಾಪ ಮುಂ
ದ್ಯ ನೋಡಾಲು ಕೋಲೆ || ೪೮ || ಪಾಕಶಾಸನಾದಿ|ದಿ|
ವೌಕಾಸರೆಲ್ಲಾರು| ಶ್ರೀ ಕಾಂತನಾಜ್ಞಾಶಿರಸಾವಹಿಸೂತಾ||
ಶ್ರೀಕಾಂತನಾಜ್ಞಾಶಿರಸಾವಹಿಸೂತಾಲಿಅ| ನೇಕಾಸಂದದಲೀ
ಬಂದಾರು ಕೋಲೆ || ೪೯ || ಅಷ್ಟಾದಿಕ್ಪಾಲಕಾರು ಅಷ್ಟೇವೆ
ವಸುಗಾಳು| ಅಷ್ಟವುರುತ್ತುಗಾಳು ಸೂರ್ಯರೂ ಕೋಲೆ||
ಅಷ್ಟುವುರುತ್ತುಗಾಳು ಸೂರ್ಯರು ಬಂದಾರು| ಶ್ರೀಪ್ಟೇಶನಾ
ಜ್ಞಾಬಲಗೊಂಡು ಕೋಲೆ || ೫೦ || ಅತಳಾವಿತಾಳಾದವರು
ಸುತಳಾ ಪಾತಾಳಾದವರು| ಮತಿಲುಳ್ಳಭೂಭುರ್ವ ಸ್ವಲೋಕ
ಕದವರು|| ಮತಿಉಳ್ಳಭೂಭುರ್ವ ಸ್ವಲೋಕದವರೆಲ್ಲಾ| ಚ್ಯು
ತನಾಜ್ಞನಂತೆ ಬಂದಾರು ಕೋಲೆ || ೫೧ || ತೇರಂದಗಾ
ತೇಜೇಯ| ವಾರಾಣವೇರಿ ತಮ್ಮ| ನಾರೇರಾಪತ್ಯರಸಹಿ
ತಾಗಿ ಕೋಲೆ|| ನಾರೇರಾ ಪತ್ಯರಸಹಿತಾಗಿ ಬಂದಾರು| ನಾರಾ
ಯಣನಾಜ್ಞಾಶುಭವೆಂದು ಕೋಲೆ || ೫೨ || ನವಖಂಡ
ದೊಳಗಿಪ್ಪ| ಕವಿಗಾಳೆಲ್ಲಾಗುರುಾಪಿ| ಭುವನೇಶನಾಜ್ಞಾ
ಕೈಕೊಂಡು ಕೋಲೆ|| ಭುವನೇಶನಾಜ್ಞಾ| ಕೈಕೊಂಡು
ದ್ವಾರಕೀಗೆ| ತವಕಾದಿಂವಲ್ಲೀ ಬಂದಾರು ಕೋಲೆ
||೫೩|| ಸತ್ಯಲೋಕಾಧೀಪ| ಪುತ್ರರುಪ್ರವೊಮ್ಮಗ| ಸತ್ಯಾಸಂಕ
ಲ್ಪನ ಸಂಸಾರ ಕೋಲೆ|| ಸತ್ಯಾ ಸಂಕಲ್ಪನಸಂಸಾರ ಈ
ಭಾಗ್ಯ| ಪೃಥ್ವೀಯೊಳಾರಾರಿಗಿಲ್ಲಾವು ಕೋಲೆ || ೫೪ || ಭಾ
ವಾಶುದ್ಧೀಯಲಿಂದ| ಯಾವತ್ತು ಜನಬಂದು| ದೇವಾ
ನಂಘ್ರೀಗೆ ನಮಿಸಾಲು ಕೋಲೆ|| -ದೇವನಂಘ್ರಿಗೆನಮಿಸಾಲು

ಸರ್ವಜ್ಞ। ಸಾವಾಧಾನದಲಿ। ಸಂತೈಸಿಕೋಲೆ ॥ ೫೫ ॥ ಬಂದಾ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ। ನಂದಾದಿಂದುಣಿಸೂತ। ಯಿಂದು ತೆರಳೀರಿ ಗಜಪೂರಕ್ಕೆಂದು। ಇಂದೂ ತೆರಳಿರಿ ಗಜ ಪುರಕ್ಕೆಂದು ಶ್ರೀ। ಇಂದೀವರಾಕ್ಷನ್ನತೆರಳಾಲು ಕೋಲೆ ॥ ೫೬ ॥ ಗರುಡಾ ಪೀತಾಂಬರೀವ। ಮರುತಾಕಿರೀಟ ವೀವ। ಶಿರಿದೇವಿ ಗಂಧಾವನ ವಾಲಿ ಕೋಲೆ॥ ಶಿರಿದೇವಿಗಂ ಧಾವನವಾಲಿ ಯೀವಾಳು। ಸನಸೀಜಾಸನ ಕಂಸ್ತುಭ ವೀವ ಕೋಲೆ ॥ ೫೭ ॥ ಸೋಮಾ ಸೂರ್ಯರೂ ಕನಡಿ। ಪ್ರೇಮದಿಂ ತೋರುವಾರು। ಶ್ರೀ ಮಾಹದೇವ। ನವವೈಜಯಂತೀ॥ ಶ್ರೀ ಮಾಹದೇವಾನವವೈಜಯಂತಿಯೀವ। ಶ್ರೀವಾರಾತ ಹಾಂ ವೀಗಿಕೊಡುವಾನು ಕೋಲೆ ॥ ೫೮ ॥ ಉರಗಕುಂಡಲವೀವ। ಗರೂಡಾನು ರಥವಾದ। ಪರಮಾ ಪುರುಷನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕೋಲೆ॥ ಪರಮಪುರುಷನಾ ಸೌಭಾಗ್ಯ ವರ್ಣಿಸಾಲು। ಶಿರಿ ದೇವಿಗರಿಪೂ ಯಂವೆಂದು ಕೋಲೆ ॥ ೫೯ ॥ ರಾಮಾವ್ಯಾಸಾಗೆ ಋಷಿ। ಸ್ತ್ರೀಮಾವೃಂದಾವನಕ್ಕೆ। ಶ್ರೀ ಮನೋರಮನೂ ವಂದೀಸಿ ಕೋಲೆ॥ ಶ್ರೀ ಮನೋರಮನೂ ವಂದೀಸಿ ತೆರಳುವ। ಈ ಮಾಹವಿಡಂಬ ನೋಡಿರಿ ಕೋಲೆ ॥ ೬೦ ॥ ಸತ್ತಿಗಿಪಿಡಿ ವಬಹ್ಮ। ವೃಕ್ಷಾರಿ ಬಟ್ಟಲೀವ। ಎತ್ತೀಚಾಮರನಾಮರು ತಾಸು ಕೋಲೆ॥ ಎತ್ತೀಚಾಮರಾವಾಮರು ತಾಬೀಸೂವ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೇನು ವರ್ಣಿಪೆ ಕೋಲೆ ॥ ೬೧ ॥ ಆಶೀ ರ್ವಾದವು ರಾಣಿ।ವಾಸಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರೆಂದು ಶ್ರೀ ಸುರ ಗುರುವಿಗೆ ಪೇಳುವ ಕೋಲೆ॥ ಶ್ರೀ ಸುರಗುರುವೀಗೆ

ಪೇಳೂವ ಕೃಷ್ಣಾನು। ಆಸಂತೋಷ। ವೇನು ವರ್ಣಿಸಪೆ ಕೋಲೆ ॥ ೬೨ ॥ ಅಬುಜಾಕ್ಷಿರುಕೀಮಿಣಿ। ಶುಭಲಗ್ನವೀಗ ಬಂತು। ಸೋಬಗೀಲಿ ತೆರಳವ್ವ ಗೆಲುವೆಂದು ಕೋಲೆ॥ ಸೊಬ ಗೀಲಿ ತೆರಳವ್ವಗೆಲುವೆಂದು ಬ್ರಹಸ್ಪತಿ। ಅಭಯೂವಕೊಟ್ಟೊ ಕಳಸೂವಕೋಲೆ ॥ ೬೩ ॥ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಭಾಮಿದೇವಿ। ಈ ಸಮ ಯದಲೀ ಸಾಗು। ಲೇಸಾಗಿಬರುವೆನ್ನ ಸೋಲಿಲ್ಲ ಕೋಲೆ॥ ಲೇಸಾಗಿಬರೂವೆನ್ನಸೋಲಿಲ್ಲವಿಲ್ಲವೆಂದು। ತಾನಾರಿ ಕಳಿಸೀದ ಸುರಗುರು ಕೋಲೆ ॥ ೬೪ ॥ ಐಸತ್ತಾರೂ ಕೋಟೀಯಾ। ದಾವಾರ ಸೈನ್ಯವು। ದೇವಾರ ಮುಂದೆ ನಡದೀತು ಕೋಲೆ॥ ದೇವಾರಮುಂದೆ ನಡದಿತು ಪರದೇಶಾದ। ಯಾವತ್ತು ಸೈನ್ಯ ಮುಂದಾಗಿ ಕೋಲೆ ॥ ೬೫ ॥ ಹತ್ತಾರೂ ಸಾಸೀರದ। ವಿಸ್ತ್ರೀ ಯಾರ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ। ಪ್ರತ್ತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ತೇಕ ನಡದಾವು ಕೋಲೆ॥ ಪ್ರತ್ತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ತ್ಯೇಕ ನಡಿದಾಲು ಸಂಪಣಿ। ಪೃಥ್ವೀ ಹಿದಿ ಯುದುವನಿಸೀತು ಕೋಲೆ ॥ ೬೬ ॥ ನಾರೀರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ। ನೂರು ನೂರು ಪುತ್ರರು। ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರ್ಯಾಗೀ ತೆರಳೋರು ಕೋಲೆ॥ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರ್ಯಾಗೀ ತೆರಳೋರವಾರಪೆ ಸರು। ನಾರಾಯಣಾರೆಂದು ಕರಪೋರು ಕೋಲೆ ॥ ೬೭ ॥ ಪಂಡೀ ಪಂಡೆವ ಜವಳಿ। ಭಂಡೀ ಭಂಡಿಲೀ ತುಂಬಿ। ಕುಂಡಾಲ ಪುರಕ್ಕೆ ನಡದಾವು ಕೋಲೆ॥ ಕುಂಡಾಲ ಪುರಕ್ಕೆ ನಡದಾವು ನೋಡಾಲುಭೂ। ಮಂಡಾಲದೊಳಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕೋಲೆ ॥ ೬೮ ॥ ಸತ್ಯಾಭಾಂವಿ ರುಗ್ಮೀಣಿ। ಮತ್ತಾರೂ ಮಹಿಷಿ ಯಾರು। ಉತ್ತುಮಂದಣವಾ ಯೇರುತ ಕೋಲೆ॥ ಉತ್ತು

ಮಂದಣವಾ ಯೇರೂತಾನಂದದಿಂದ। ಜತ್ತಾಗ ಬೀಡದೆ ನಡ
ದಾರೂ ಕೋಲೆ ॥ ೬೯ ॥ ಬಲದಲ್ಲಿ ಋಷಿಗಳು। ಕೆಲದಲ್ಲಿ
ಕೊಂಡಾರೂ। ಬಲುದಂಡು ಹಿಂದೆ ಮುಂದಾಗಿ ಕೋಲೆ॥ ಬಲು
ದಂಡು ಹಿಂದೆ ಮುಂದಾಗಿ ಬಲರಾಮ। ಜಲಜಾಕ್ಷ ನಡುವೆ
ಪೋಪಾರು ಕೋಲೆ॥ ೭೦ ॥ ಶ್ರೀ ನಾರದ ಮುನಿಗಾಯನವ
ಮಾಡುವಾನು। ಆ ನಾಕಜಾರೆಲ್ಲ। ಹೂವಿನ ಮಳೆಯಾ॥ಆನಾ
ಕಜರೆಲ್ಲ ಹೂವ್ವಿನ ಮಳೆಗರದಾರು।ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾಜಯ
ವೆಂದು ಕೋಲೆ ॥ ೭೧ ॥ ೨೧೭ ॥ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣ
ಮಸ್ತು ॥

॥ ದೇವರ ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯ ವರ್ಣನೆ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ

ದುಂದುಭಿ ಭೇರಿ ಆ। ನಂದದಿಂಭಾರಿಸೋದೂ। ಛಂದ ಛಂದ
ದಲೀ ಸುರರೆಲ್ಲ ಕೋಲೆ॥ ಛಂದ ಛಂದದಲಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ತುಂ
ಬರಾ। ನಿಂದು ಪಾಡುವನೂ ಹರೀಮುಂದೆ ಕೋಲೆ ॥ ೧ ॥
ರಂಭೆ ಊರ್ವಶೀಯರು। ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು। ಸಂಭ್ರ
ಮದಿಂದ ಕುಣೀವಾರು ಕೋಲೆ॥ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕುಣಿವಾ
ರಾಕಾಲಕ್ಕೆ ನಂಬೀನಾಟ್ಯವಾ ಮಾಗಿದಾಗೆ ಕೋಲೆ ॥ ೨ ॥
ಪಿರಿದು ಕೊಂಡಾಡೂವರು। ಹರಿಮುಂದೆ ಭಟರೆಲ್ಲ। ಹಿರೀ
ದಾಗಿ ಮಹಿಮೆ ವಂದೊಂದು ಕೋಲೆ॥ ಹಿರಿದಾಗಿ ಮಹಿಮೆ
ವಂದೊಂದೆ ಕೇಳಾಲು। ಪರಮಾಪಲ್ಲಾ ದಾವಾಕಾದು
ಕೋಲೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರವಣಾವೆ ಮೊದಲಾದ। ನವವಿಧ ಭಕೂ

ತಿಯ| ತವಕದಿಂ ಕೊಡುವಾ| ಸುಜನರ್ಗೆ ಕೋಲೆ|| ತವ
ಕಾದಿಂ ಕೊಡುವಾ ಸುಜನರ್ಗೆ ಹರಿಯೆಂದು| ಹವಣೀಕಿ
ಯಿಂದ ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ || ೪ || ಜೀವೇಶ ವಂದೆ
ವೊದ| ಲೀವಂಭತ್ತು ದ್ವೇಷಾವ| ಕೇವಾಲ ದೈತ್ಯರಿಗೀವೋನು
ಕೋಲೆ|| ಕೇವಲ ದೈತ್ಯರಿಗೀವೋನು ಹರಿಯೆಂದು| ನಾವ
ಧಾನದಲೀ ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ || ೫ || ಶ್ರೀ ಶಂಖಚಕ್ರ
ಪೀತ| ವಾಸಾವವಿತ್ಯ್ರಗೆ ಬಿಡುವ| ವಾಸತಿ ಬಿಡುವಾ ಒವ್ರಿತ್ರೀ
ಗೆ ಕೋಲೆ|| ವಾಸತಿಬಿಡುವಾ ಒವ್ರಿತ್ರಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ|
ದಾಸಾರಬಿಡನೆಂಥೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ || ೬ || ದೇವಾಧಿ
ಪತ್ಯ ಕೊಡುವ| ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಕೊಡುವ| ಸ್ತ್ರೀ ಸುತ
ರನ್ನ ಕೊಡುವನು ಕೋಲೆ|| ಸ್ತ್ರೀ ಸೂತರನ್ನ ಕೊಡುವನು
ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ| ದಾಸತ್ವಕೊಡನೆಂಥೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ || ೭ ||
ಗೃಹಭಕ್ತರೀಗೆ ಬಂದ| ಬಡತಾನ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ| ಕಡುಪ್ರೀತಿಗಳಿ
ಗಿತ್ತ ಸಂಪತ್ತು ಕೋಲೆ|| ಕಡುಪ್ರೀತಿಗಳಿಗಿತ್ತ ಸಂಪತ್ತು
ನಿಲ್ಲವೆಂದು| ದ್ರುಢದಿಂದ ಕೂಗೀ ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ
|| ೮ || ರುದ್ರೇಂದ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ| ಕದ್ದು ಭಕ್ತೀಮಾಳ್ಪಾರು| ಬು
ದ್ಧಿವಂತಾರು ಭೀಮಸೇನ ಕೋಲೆ|| ಬುದ್ಧಿವಂತಾರು ಭೀಮ
ಸೇನ ದ್ರೌಪದಿ ಶುದ್ಧಾ ಭಕ್ತಾರೆಂದು ಹೊಗಳೋರು
ಕೋಲೆ || ೯ || ಹಿಂಡು ಗಿಡದೋಳು ತುಲಸೀ| ಅಂಡಾಜ
ದೊಳಗೆ ಗರುಡ| ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಭಕ್ತರೋಳು ಕೋಲೆ||
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಭಕ್ತರೋಳಧಿಕಾರ| ಪಾಂಡವರೆಂದು
ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ || ೧೦ || ಭಕ್ತಾರಿವಸ್ತ್ರಾ ಭರಣ|

ಭಕ್ತಾರೆ ಅನ್ನ ಉದಕಾ ಭಕ್ತಾರೆಬಂಧೂ ಬಳಗಾವು ಕೋಲೆ॥ ಭಕ್ತಾರೆಬಂಧೂ ಬಳಗಾವು ಸ್ವಾಮಿಗೆಂದು। ಜತ್ತ್ಯುಕ್ತಿ ಕೂಗಿ ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ ॥ ೧೧ ॥ ಭಕ್ತಾರುಂಡದ್ದೇ ಊಟ॥ ಭಕ್ತಾರುಟ್ಟದ್ದೇ ಉಡಿಗೆ। ಭಕ್ತಾರೆ ಪಂಚ ಪ್ರಾಣಾರು ಕೋಲೆ॥ ಭಕ್ತಾರೆ ಪಂಚಾ ಪ್ರಾಣಾರು ಹರಿಗೆಂದು ವಿಸ್ತಾರ ದಿಂದ ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ ॥ ೧೨ ॥ ವಿಪ್ರಾರೇ ಕುಲದೇವತೆ। ವಿಪ್ರಾರೆ ತಾಯಿ ತಂದೆ। ವಿಪ್ರಾರೆ ಮೂಲ ಗುರುಗಳು ಕೋಲೆ॥ ವಿಪ್ರಾರೆ ಮೂಲಗುರುಗಳು ಹರಿಗೆಂದು। ಕ್ಷಿಪ್ರ ದಿಂದಲ್ಲೇ ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ ॥ ೧೩ ॥ ನರಕಾ ಕಂಸ ಹಿರಣ್ಯಾ ಜರಿಜಾರಕಟ ಪಂಚಾರ। ದುರಿಯೋಧನಾದಿ ದೈತ್ಯಾರ ಕೋಲೆ ॥ ದುರಿಯೋಧನಾದಿ ದೈತ್ಯರ ಶಿಕ್ಷಿಸಾಲ। ಹರಿ ಅವತಾರವೆಂದು ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ ॥ ೧೪ ॥ ಶಿರಿಇಲ್ಲದೆ ಪಡವ। ಸರುವ ದೇವತೆಗಳು। ತರಿವಾ ದೈತ್ಯರ ನಾಯುಧ ವಿಲ್ಲಾದೆ ಕೋಲೆ॥ ತರಿದ ದೈತ್ಯರನಾಯುಧ ವಿಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತ ರ। ಜರಿದೀರ ಲಾರನೆಂದ್ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ ॥ ೧೫ ॥ ಶೃತಿ ಗಳು ಹರಿ ಆಜ್ಞಾ। ಸ್ಮೃತಿಗಳ ಹರಿಮಾತು। ಇತರ ಪುರಾಣಾ ಹರಿಲೀಲೆ ಕೋಲೆ॥ ಇತರ ಪುರಾಣಾ ಹರಿಲೀಲೆಯನು ತಾಳಿ। ಅತಿಶಯವಾಗಿಪ್ಪೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ ॥ ೧೬ ॥ ನಿನ್ನಾವನೆಂದಾರೇ। ತನ್ನಾನೇ ಕೊಡುವ ಹರಿ। ಅನ್ಯಥ ತಿಳಿವಾ ಅಧಮಾರ ಕೋಲೆ॥ ಅನ್ಯಥ ತಿಳಿವಾ ಅಧಮಾರ ತಮಸಿನೋಳು। ಬನ್ನಾ ಬಡಿಸೂವನೆಂದ್ಹೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ

|| ೧೭ || ಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂರು ಪುರವಾ ಪುಕ್ಕಟ
ಕೊಡುವಾ| ದುರ ಳಾ ಮನುಜಾರೇ ಮಹಿಮೇಯು ಕೋಲೆ||
ದುರುಳ ಮನುಜಾರ್‍ಮಹಿಮೇಯು ತಿಳಿಯುದೇ ನಿರಯಾ
ವೈದುವರೆಂಥೊಗಳೋರು ಕೋಲೆ || ೧೮ ||

|| ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಸಸೈನ್ಯ ಕರಿಪುರಉದ್ಯಾನವನ || ಪ್ರವೇಶ ವರ್ಣನೆ

ಭೇರೀಶಂಖ ತಾಳ ತು| ತ್ತೂರೀ ಬಜಂತ್ರೀಸೆಂದು ಆರು
ಬಲ್ಲವರಾ ಚಾಮರಾ ಛತ್ರ|| ಆರುಬಲ್ಲವರಾ ಚಾಮರ ಛತ್ರ
ಸಂಖ್ಯಾ| ವಾರಿಧಿಘರಿಯಂತೋಹಾದು ಕೋಲೆ || ೧೯ ||
ಈ ಪರಿ ಇಂದ ಹಸ್ತಿ| ನಾಪುರವ ಕಂಡೀತು| ಶ್ರೀ ಪತಿಸೈನ್ಯ
ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣ ಕೋಲೆ|| ಶ್ರೀ ಪತಿಸೈನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣದೇವದೂತ|
ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಭರದಿಂದ ಕೋಲೆ || ೨೦ || ವನಜಾ
ನಾಭಾನವರಡು| ವನದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು| ವನವರ್ಣವೇನು
ಪೇಳುವಕೋಲೆ|| ವನವರ್ಣವೇನು ಪೇಳುವೆಯುನ್ನ ಬ ದ್ಧಿ
ಗನುಸಾವಷ್ಟೀಗಾ ವರ್ಣೀಪೆ ಕೋಲೆ || ೨೧ || ಸುರ ಹೊನ್ನ
ಪಾರೀಜಾತ| ಹರಿದಾರ ಚಾರಿವಾಳ ಸರಪ ಸಂಪೀಗಿ ಹಲಸು
ಗಿಳಿಮಾಂವು ಕೋಲೆ|| ಸರಸಾ ಸಂಪೀಗಿ ಹಲಸು ಗಿಳಿ
ಮಾಂವು ಅಡಕಿ ತೆಂಗು| ಖರ್ಜೂರಸೂಫವಾಳ ಇಪ್ಪೇಯು||
ಕೋಲೆ || ೨೨ || ತಾಳ ಮತ್ತಿ ಅರಿಷ್ಟ| ಸಾಲಾ ಅತ್ತಿ ಅಶ್ವಥ|
ಛಲಾ ಮುತ್ತಾದ ಬಸರಿ ಶ್ರೀಗಂಧ ಕೋಲೆ|| ಆಲಾ ಮುತ್ತ

ವ| ೬ಸು ಶ್ರೀಗಂಧ ಸೀಬೇಂವುಕ| ಜ್ಯಾಳ ಸುರವಾ
ರುವ್ರಾಕ್ಷೀಯು ಕೋಲೆ || ೨೩ || ನೆಲ್ಲೆ ತಾರೀ ಆಣಾಲಿ|
ಬಿಲ್ವಾಬೋರೆ ಬೆಳವಾಲು| ಸ್ಫಾಟಿಕ್ಯಾಷೀಲಾವ ಬಾಳೆ ನೆಲ
ಕಬ್ಬು ಕೋಲೆ || ಸ್ಫಾಟಿಲಾ ನೀಲಾವ ಬಾಳೆ ನೆಲು ಕಬ್ಬು
ನಿಂಬಿ ಕೇರು| ಚಲುವಾಜಂಬೀರಾವ ತರುಗಾಳು ಕೋಲೆ
|| ೨೪ || ತಳಿಲೆ ತೋರಣವಾಗಿ| ನೇಳಲೆ ಛಪ್ಪಾರವಾಗಿ|
ಫಲಭಾರದಿಂದಾ ಬಲುಬಾಗಿ ಕೋಲೆ || ಫಲಭಾರದಿಂದಾ
ಬಲುಬಾಗಿ ಹರಿಪಾವ| ಗಳಿಗೆ ಬೀಳ್ವಂತೆ ಶೋಭೀನೆ ಕೋಲೆ
|| ೨೫ || ಕಂಬಿಳಿ ನೈದಲಿ| ಇರವಂತೀಗಿ ಶಾವಂತಿ| ಸರಸೀಜ
ಸೌಗಂಧಿ ಮಲ್ಲಿಗಿ ಕೋಲೆ|| ಸರಸೀಜ ಸೌಗಂಧಿ ಮಲ್ಲೀಗಿ
ಜಾಜಿ ಬಕುಳ ಕುರವಾಕಪುಷ್ಪ ಶೋಭಿಸಿ ಕೋಲೆ || ೨೬ ||
ಸೂಕಾರಂಡಾವು ಚಕ್ರ| ವಾಕಾಸಾರ ಸಾಹಂಸ| 'ಸೂಕೀರ
ಪಾರೀವಾಳಾವು ಊ ೦|| ಸೂಕಿರ ಪಾರೀವಾಳಾವು ಕಾಗೀ
ಗುಬ್ಯಾ| ನೆ.ಕಾಷ್ಲವಗಾವು ಶೋಭಿ ಸಿ ಕೋಲೆ|| ೨೭ || ೨೪೪

|| ಕರಿಪುರವರ್ಣನಯುಧಿಷ್ಟರ ಶಾಸನ ||

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಸೂರ್ವಿ ತಾಳ ಝಂಪೆ

ಹಸ್ತೀನ ಪುರದ ಸಮಸ್ತ ಶೃಂಗಾರವು| ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಆರಿಂದ
ವಶವೊ || ಪಲ್ಲ || ಸುತ್ತಲಿದ್ದಾಗೋಡೀಗೆ | ಸರ್ಪನಹಡಿ
ಯುಂತೆ| ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ತೆನಿತೋರುವವೂ || ೧ || ಕೊತ್ತ
ಲಂಗಾಳವು| ನ್ನತ್ತಾಗಿಹವು ಬಲು| ಯತ್ತ ನೋಡಿದರೂ|

ಮಿತಿ ಇಲ್ಲಾ ‖ ೨ ‖ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲೆಂಳು ಯೆಡಬಲ‖ ದಲ್ಲಿ ಪಾಲ
ಕಾರ‖ ಅಬ್ಬರಿಸೋರು ಹೋಗಿ ಬಾಹರಿಗೆ ‖ ೩ ‖ ಹಲವು
ಮಂದಿಗಳೇ ಕಕಾಲಾದೀ ಹೋಗುತೀರೆ ಗಲಿಬೀಲಿ ನೋಡಲು
ಬಲು ಮಿಗಿಲೂ ‖ ೪ ‖ ಪಚ್ಚೇವಳ್ಳಿಲೀಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿರೆ
ಕಾಂತೀಯು‖ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣೀಸೆ ಅಗಸಿಯೊಳು ‖ ೫ ‖
ರಾಜಾಬೀದಿಯು ಪೂರ್ಕ್ಷ ಮುಂದತ್ತ ಪೋಗಲು ‖ ಈ
ಜೋಡು ಎಳ್ಳಿಲ್ಲವೆನಿಸುವದು ‖ ೬ ‖ ಸಾಲೂ ಸಾಲಂಗಡಿ
ಗಳು‖ ನೋಡೆ ಪಂದೊಂದೆ‖ ಮೇಲೂ ಮೇಲೆಂದು ಕರಸೂ
ವದೂ ‖ ೭ ‖ ಮೊದಲೆ ಶಾಖಾದಂಗಡಿ ತರುವಾಯದವ
ಸಾವು‖ ಆದಾಂದ ಜವೇಯು ಇಟ್ಟಿಹರು ‖ ೮ ‖ ಕಂಭಾ
ವತಿಸೂರತಿ ಚಂದ್ರಕಾಳೀಯು ಚಿಕ್ಕಿ‖ ಇಂಜಾನ ಕಿರಿದಾದ
ಪೈಠಣಿಯೂ ‖ ೯ ‖ ಕಡ್ಡೀಮೂರಿಗಾ ಘಾಂವಳೀ ಸಣಾನ
ಗೀರೂ‖ ದೊಡ್ಡ ಸಣ ಶಾಮಂತಿನಾಮಧಾರೀ ‖ ೧೦ ‖
ಸಹರೂ ದೂದೀ ಹಳದಿ ಬಿಳಪು ಪೊಪ್ಪಳ‖ ಕುತನಿ‖ ಅಸಿತಾ
ತಾಪ್ತೀ ಸುಳವು ಬುಗಡೀ ಅಂಚು ‖ ೧೧ ‖ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮೇಳ
ಲವಂಗ ಕಾಯಿ ತೆಂಗೂ ಕರ್ಪೂರ‖ ಹತ್ತೆಂಟು ನಾಮಿರ ಫಲ
ರಾಶೀ ‖ ೧೨ ‖ ಸಂಣ ಸಂಣೋಣಿಯೊಳು ಪಳಿಂಟಂತಸ್ತು
ಉಳ್ಳ‖ ಉನ್ನತವಾದ ಪ್ರಸಾದವೇನೊ ‖ ೧೩ ‖ ಹೇಗಾಳೆ
ರಿಟ್ಟಾಭರಣಾಗಾಳು ನೋಡಲ್ಕೆ‖ ಕಂಗಾಳೆ ಸಾಲಾವುಯುನಿ
ಸುವದೂ ‖ ೧೪ ‖ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ ಶೀರಿ ಅಂದಾದ ಕುಪ್ಪಸ
ಭಂಡಾರವೆ ನನ್ನಲ್ಲ್ಯಾ ಕೋಮಲಿಯಾರಾ ‖ ೧೫ ‖ ನೀಲಾ ಮು

ತ್ತು ಮಾಣೀಕ ಮರಕಾತ ಪುಷ್ಯರಾಗ॥ ಮೇಲೂ ಗೋ
ಮೇಧಿ ವಜ್ರಾ ವೈಡೂರ್ಯ॥ ೧೬॥ ಇಂತೂ ನವರತ್ನ ಯು
ಕ್ತಾಲಂಕಾರ ವಿಟ್ಟಿಹಾರು॥ ಸಂತೋಷಾಂಬುಧಿಯೋಳು
ಯೀಸುವರೂ॥ ೧೭॥ ಅತ್ತತ್ತ ನೋಡಲ್ಲಲ್ಲೆ ವಿದ್ವಾಂಸಾರ
ಮುನಿಗಳ॥ ಜತ್ತೀಲೆ ಒಂದೇ ಬೀದಿಯೊಳಗಿಹವೂ॥ ೧೮॥
ಎಲ್ಲೀ ನೋಡಾಲು ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಪೇಳುವಾರು॥ ಕಳ್ಳಮಾ
ಯಿಗಳ ನಿಂದಿ ಮಾಡುವರು॥ ೧೯॥ ವೀರಾದಯು ಅದ್ಭುತ
ಹಾಸ್ಯಬೀಭತ್ಸಭಯ॥ಶೃಂಗಾರಾದಿನವರಸ ಬಲ್ಲವರೂ॥೨೦॥
ಎಲ್ಲಿಯ ವೇದ ಘೋಷಯಲ್ಲಿಯು ಮಂಗಳವೇ॥ ಯಲ್ಲಿಯು
ಮದಿವೀ ಮುಂಜಿನಾಮಕರಣಾ॥ ೨೧॥ ಎತ್ತ ನೋಡಲಾ
ನೀಸಾಲೆ ಎತ್ತ ನೋಡೆ ಕುದರೀಸಾಲೆ॥ ಎತ್ತ ನೋಡಲಂದ
ಣೇರಿ ಬಾಹವರೀ॥ ೨೨॥ ಆರಾರಾಮುನಿಯ ಮುಂದೆ ತೇರಿ
ಶೃಂಗರಿಸೀಹವು॥ ವಾರಾಂಗನೆರ ಮನಿಗಳೊಂದು ಬೀದಿ
ಗೆ॥ ೨೩॥ ಸಂಜೀಲಿ ಬೆಳಗೀ ಮಲಗಾರು ಪತಿಸೇವೆಯಲ್ಲಿ
ಪ್ಪಾರು॥ ಬಂಜೇರೆಬೊರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲಾವಾ ಊರೊಳಗೆ॥ ೨೪॥
ಪಾಂಡೂ ಸುತಾರ ಸಭೆ ಅನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಾಲಿ॥ ಮಂಡಾಲ
ದೊಳಗೆಲ್ಲ ಅಪ್ರತಿಯೂ॥ ೨೫॥ ದ್ವಾರಾ ದ್ವಾರಂಗಾಳಲ್ಲಿ
ವಾಜೀ ಮುಖದಿ ಮುತ್ತು॥ ತೋರೂತ ವೆಂಬಂತೆ ಕಟ್ಟಿ
ಹರೂ॥ ೨೬॥ ರತ್ನಾ ವೆತೆತ್ತಿಸೀವೆ ಚೌಕಟ್ಟಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ॥
ಭಿತ್ತಿಗೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿ ಗ್ಲಾವಗಳೂ॥ ೨೭॥ ಆರೂ ನೋಡ
ಲೂ ರೂಪ ಅವರಂತೆ ತೋರುವದು॥ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇನನಬೇ
ಕಲ್ಲಿ॥ ೨೮॥ ಚೌಕೀಯಲ್ಲೀರೆ ಧರ್ಮ ಭೀಮಾರ್ಜುನಾದೀ

ಗಳು॥ ನಾಕೊದಿಕ್ಕಿಲಿ ಸೇವೆಮಾಡುವಾರು ॥ ೨೯ ॥ ಮುಂ
ದೆನಿಂತು ದೂತರು ಪರಾಕುಯೆಂಬುವಾರು। ನಂದಾದಿಂಚಾ
ಮರ ಬೀಸುವರು ॥ ೩೦ ॥ ಸೊಗಸಿಲಿ ಕಾಷ್ಟಾಧಾರಿಗಳು
ದ್ವಾರಾದಲ್ಲಿ ॥ ಬಗೆ ಬಗೇ ಇಂದೆಸ್ಥಗಳುವರಂತೂ ॥ ೩೧ ॥
ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತುಮನೆನ್ನದನ್ಯಥ ಪೇಳ್ವಾರ॥ ಕೊರದೆ ಹಾಕುವೆ
ವೆಂದು ಕೊಗಳುವರೂ ॥ ೩೨ ॥ ಗೋಪಿಚಂದನ ಪಂಚ
ಮುದ್ರೆಯು ಧರಿಸಾದ ॥ ಪಾಪಿಯು ಕೊಲ್ಲುವೆವೆಂಧೊಗಳು
ವರೂ ॥ ೩೩ ॥ ಏಕಾದಶಿಯು ಮಾಡದವರಿಗೆ ಉಣಿಸೂ
ವೆವು॥ ಬೇಕಾದ ಭವಣಿಯೆಂದ್ಹೊಗಳುವರು ॥ ೩೪ ॥ ಅನ್ಯ
ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಕೂಪರಾರ ನಿದ್ದಾರೆ॥ ಕಂಣಕಿತ್ತಿಸುವೆನೆಂಧೊ
ಗಳುವರೂ ॥೩೫॥ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಸಂದಾನೆ ಮಾಡಾದವರ॥
ಘಾತಿಸುವೆವುಯೆಂದು ಹೊಗಳುವರೂ ॥ ೩೬ ॥ ಪುರುಷಾರ
ಸೇವೆ ಮಾಡದಂಗಾನೆ ಊರೊಳಗೆ॥ ಇರಸಲ್ಲದೆಂದೂ ಹೊ
ಗಳುವರೂ ॥ ೩೭ ॥ ಸುಳ್ಳ ಕಳ್ಳರಾರನ್ನ ಊರೊಳಗಿದ್ದಾರೆ॥
ಹಲ್ಲ ಕಿತ್ತೀಸುವೆವೆಂಹೊಗಳುವರೂ ॥ ೩೮ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶ
ವಿಠ್ಠಲಾನೆ ಪರನೆಂಬೊ ರೆಂಪು॥ ಪಂಚ ಪ್ರಾಣವೆ ನಿಜ
ವೆಂಧೊಗಳುವರೂ ॥ ೩೯ ॥ ೨೮೩ ॥

॥ ಯುಧಿಷ್ಟರ ಕೃತ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಸತ್ಕಾರ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿತಾಳೆ ಏಕ

ಹರಿಬಲಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮನೋಡ ಬಂದನೆಂದು। ಚರ
ರೂ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಪೇಳೆ॥ ಹರುಷೋದ್ರೇಕಾಗಿ ಬಹು ಭಕು

ತಿಯಿಂದೆಲ್ಲಾರುವಂ। ದಿರ ಶ್ರಿಂಗಾರಗಳನು ಮಾಡೆ ‖ ೧ ‖ ಫಲ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು। ಪೊಳ ಲೊಳಿದ್ದ ಸರ್ವರುಡು। ಬಲುವೇಗದಿಂದ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡೂ। ಜಲಜನಾಭಾ ರುಗ್ಮಿ ಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರವಾದ। ನಳಿನಕ್ಕೆ ನಮಿಸಾಲು ಬಂದೂ ‖ ೨ ‖ ದ್ರೌಪದಿ ಸೂಭದ್ರಿ ಮುಖ್ಯ। ವಾರು ಪ್ರತ್ತ ಪ್ರತ್ತ್ಯೇಕಾ‖ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮಗೊಂದಿಸುವರೂ‖ ಆ ಪಾಂಡೂ ವಾರಾ ಭಾಗ್ಯ ನೋಡಲಂದೀಗೆ ಸಪ್ತ। ದ್ವೀಪಾದವಳಗೆಲ್ಲ ಮಿಗಿಲೂ ‖ ೩ ‖ ಬಂದರಾಯರಾ ಋಷಿಗಳ ಸಂತೋಷ ಕೇಳುತಾ। ವಂದಿಸುತಲಿ ಧರ್ಮ ರಾಯಾ ‖ ನಾನೂ ಜನ್ಮ ಕೆ ಸಫಲಾಯಿತು ಧನ್ಯಾದನು। ಎಂದೂ ಸದನಾ ಕೈತಂದೂ ಬ್ಯಾಗಾ ‖ ೪ ‖ ನಾನಾ ಭೋಜ್ಯ ಪದಾರ್ಥ ಆರೋಗಣೆಯಾ ಮಾಡಿಸಿದಾನಂತಾರ ತಾಂಬೂಲವೀಯೆ ‖ ಭಾಸ। ಅತ್ತ ಮೀಸೆ ಚಂದ್ರೂಪಮ ಬೆಳದಿಂಗಳೊಳು ‖ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠ ಲ ಆವ್ಯಾಲೆ ‖ ೫ ‖ ೨೮೮ ‖

‖ **ರುಗ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಸುಭದ್ರಾ ದ್ರೌಪದಿ ಸಂವಾದ** ‖

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ ಕಾನಡಾ ಧರಣಾ। ತಾಳ ಆದಿ

ಭಂಡಿ ಧರಡಿಲಿ ತಂದ। ಪಿಂಡೇದ ಜವಳಿಯ। ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿಂದೂ ದರಿಗೆ ಕೋಲೆ ‖ ಕೊಂದೂ ಬನ್ನಿಂದೂ ತರಿ ಸೂತ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ। ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಕೊಡುತಿದ ಕೋಲೆ‖ ‖ ೧ ‖ ಉತ್ತಮ ವಸ್ತ್ರಗಳ। ಸತ್ಯಾಭಾಮೇ ರುಗ್ಮಿಣೇ। ಮಿತ್ರೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಸೂಭದ್ರೆಯರಿಗೆ‖ ಮಿತ್ರೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಸುಭ

ಧ್ರಿಯಳೀಗಿತ್ತು || ಮತ್ತ್ಯಾರಂಥಾಸ್ತ್ಯ ಮಾಳ್ಪರು ಕೋಲೆ
|| ೨ || ನಿಮ್ಮನ ಮೆಚ್ಚಿನಾಲು। ನಿಮ್ಮ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು।
ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದೀ ಸೀರಿಯು ಕೋಲೆ || ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದೀ
ಸೀರಿ ಕುಪ್ಪುಸ ತರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಾ ಕೊಡಿಸೋರು
ಕೋಲೆ || ೩ || ವಾಲೀ ಕೊಪ್ಪುಸು ಕಂಠ | ಮಾಲೀ ಚಿಂತಾ
ಕಪರಡಿ | ತೋಳಬಂದಿಗಿಯೂ ಮುದದಿಂದ ಕೋಲೆ ||
ತೋಳಾಬಂದಿಯೂ ಮುದದಿಂದ ಕೊಡಿಸೋರು || ಆಲಸ್ಯ
ವ್ಯಾಕೆ ಇನ್ನಾರೆ ಕೋಲೆ || ೪ || ಏಳೂದ್ವೀಪದೊಳಾಗೆ |
ಮೇಲಾದ ಸೂ ಮುತ್ತೀನ | ಜಾಳೀಗಿ ದಂಡೀ ಸರ ಮುತ್ತು
ಕೋಲೆ || ಜಾಳೀಗಿದಂಡೀಸರ ಮುತ್ತು ಕೊಡಿಸೋರು । ಕಾ
ಲಾಹರಣ್ಯಾಕೆ ಈವ್ಯಾಲೆ ಕೋಲೆ || ೫ || ನಾವೆಲ್ಲ ನೊಂದೆ
ವೆಂದು | ನೀವೇನು ತಿಳಿಯಬ್ಯಾಡಿ | ಭಾವಾಶುದ್ಧಿಯಲಿ
ಪೇಳ್ವೇವು ಕೋಲೆ || ಭಾವಾಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಪೇಳ್ವೇವು ಈ
ವ್ಯಾಲೆ || ನೀವೇನೋ ನಿಮ್ಮ ಹರಿಯೆನೋ ಕೋಲೆ || ೬ ||
ಹರಿಯ ಮನಸಿನ ಮಾತು | ಬರಿದಾಗಬಾರದೆಂದು | ಅರಿಕೀ
ಮಾಡಿದೆವೂ ನಿಮಗೀಗ ಕೋಲೆ|| ನಿಮಗೀಗಈವ್ಯಾಲೆ|| ಸರಿ
ಬಂದ ಹಾಗೆಮಾಡಿರಿ ಕೋಲೆ || ೭ || ನಿಸಿಕಾಲವಲ್ಲಿ
ದಿವ್ಯ| ವಸನಾಭರಣಂಗಳು| ಬಿಸಿಜಾನಾಭ್ಯಾಕೆ ಕೊಡಿಸೂವ
ಕೋಲೆ|| ಬಿಸಿಜಾನಾಭ್ಯಾಕೆ ಕೊಡಿಸೂವಹದನ | ಹೆಂಗಸ
ರಿಂದ ವ್ಯಾಲೆ ತಿಳಿಯಾದ ಕೋಲೆ ||೮|| ತಾ. ವೀಗೆ ಹೋಗು
ತೀವಿ| ನಾವೀಗದ್ರೌಪದಿ। ನೀವೇನೋ ನಿಮ್ಮ ಹರಿಯೆನೋ
ಕೋಲೆ||ನೀವೇನೋ ನಿಮ್ಮಹರಿಯೇನೋಯನುತಾಲಿ। ಕೇವಾ

ಲ ಜರ್ಚಿೀವಾಳಪ್ಪರು ಕೋೀಲೆ || ೯ || ಅಂಗಾವು ಕಪ್ಪೆಂದು|
ಶ್ರಿಂಗಾರ ಕಾಣೆೀ ಸಾನೊ | ತಂಗೀಯಾರೆಂಬೊನಾ ಚೀಕ್ಯಾ
ಕೋೀಲೆ || ·ತಂಗೀಯುರೆಂಬೂ ನಾಚೀಕಿಯೊ ಇಷ್ಟೊಂವು |
ಅಂಗಾಲಾಚುವೆವೂ ತಿಳಿಸೀರಿ ಕೋೀಲೆ ||| ೧೦ || ವಸ್ತ್ರಾಭರ
ಣಾವು ನೋೀಡಿ| ಸತ್ಪಾಪಕ್ಷೀನಾಡಿ| ಮತ್ತೀ ಕಪ್ಪೀನುಅಡ್ಡಾ
ಗೋೀದು ಕೋೀಲೆ || ಮತ್ತೀ ಕಪ್ಪೀನು ಅಡ್ಡಾಗೋೀದೆನಲು
ಸೂಭದ್ರಿ ಉತ್ರಾ ಕೊಡುತಾಳೆ ರುಗ್ಮೀಣೆಗೆ ಕೊಲೆ || ೧೧ ||
ದೇವಾರ ಪತ್ನಿಯುಂದು | ನಾವೀರ ತಾಳೀ ಕೊಂಡೆ| ಕೇವಾಲ
ಭಂಡೀ ಗೊಳಗಾದೆ ಕೋೀಲೆ|| ಕೇವಾಲ ಭಂಡೀ ಗೊಳಗಾವೆ
ಶ್ರೀ ರುಗ್ಮೀಣೆ ನಾವಂದೆ ಮಾತಾ ನಾಡಾಲೆ ಕೋೀಲೆ || ೧೨ ||
ಅಂಣಾನೆ ಇರಲಾಗಿ | ಅನ್ಯ ಪುರುಷಾರ ಬಯಸೀ|| ಬನ್ನಾ
ಒಟ್ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕು ಕೋೀಲೆ || ಬನ್ನಾಒಟ್ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕೆ
ಶ್ರೀ ರುಗ್ಮೀಣೆ || ನಿನ್ನಾ ಬುದ್ಧೀಗೆ ಯೇನನಬೇಕು ಕೋೀಲೆ
|| ೧೩ || ದೇಶಾಧಿ ಪತಿಯುಂದು | ನಾನೋೀತೆನಲ್ಲಾವೆ। ದೇ
ಸೀಕಿ ಜನರಾ ಅಂಜಿ ಕಿ ಕೋೀಲೆ || ದೇಸೀಕಿಜನರಾ ಅಂಜೀಕಿ
ಲ್ಲವಲೆ ಸಂ | ನ್ಯಾಸೀ ಒಂದೇನು ಬರಲಿಲ್ಲಾ ಕೋೀಲೆ || ೧೪ ||
ಶ್ರೀನಂತ ರಾಯುರ। ಸ್ತೋೀವಾಪ ಕೊಡಿಸಿ। ಶ್ರೀ ವಾಹಂ
ಕಾಳಿ ಪೂಜೀಸಿ ಕೋೀಲೆ || ಶ್ರೀ ವಾಹಂಕಾಳೀ ಪೂಜೀಸಿ ಗಂ
ಡಾನ | ನೇವೀಸಿದ್ಧಿ ಲ್ಲಾಯೆನಗಾರು ಕೋೀಲೆ || ೧೫ || ಯು
ಲ್ಲಾಟ್ಯದವೇನು ಒಬ್ಬ | ನಲ್ಲೀವ ಗತಾಸ ವಾಳ್ಪಿ । ನಲ್ಲಾ
ರೈದು ವಂದೀ ವಲಿಸೀದಿ ನೇನೆ । ಅಲ್ಲಾದೆ ಬಹುಮಂದ್ರಿ
ವಲಿಸೀದಿನೆ ಸೂಭದ್ರಿ। ಯುಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದೆ ಬಹುವಾತ

ಕೋಲೆ ॥ ೧೬ ॥ ನಿವಾರಾದರು ಸದ್ಭ । ಗವತರು ಚಿಂತಿಲ್ಲ।
ಕೇವಾಲ ಮಂದಮತಿಗಳ ಕೋಲೆ ॥ ಕೇವಾಲ ಮಂದಮತಿ
ಗಳ ವಲಿಸೂವದು। ದೇವೇರಿಗೆನ. ಉಚಿತಲ್ಲ ಕೋಲೆ ॥ ೧೭ ॥
ಮಂದಾರಿ ಗೊಲಿದಾರೆ। ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಯು। ಸಿಂಧೂ
ಯಂಬುವರು ನಿಮ್ಮಕ್ಕ ಕೋಲೆ ॥ ಸಿಂಧೂಯಂಬುವರೂ
ನಿಮ್ಮಕ್ಕ ಆವಕುಲ ವೇದೂ ತಿಳಿಯದೆ ರಮಿಸೋಳು ಕೋಲೆ
॥ ೧೮ ॥ ಕುಲಹೀನರೆನ್ನ ದಾಲೆ। ಒಲಿದ. ರಕ್ಷಿಸ.ವದು ಬಲು
ಕೀರ್ತಿ ಭುವನವೊಳಗೆಲ್ಲ ಕೋಲೆ॥ ಬಲುಕೀರ್ತಿ ಭುವನ
ದೊಳಗೆಲ್ಲ ಬಡವಾರಿ। ಗೊಲಿದು ಕೆಡಿಸೋದು ಅನ್ಯಾಯ
ಕೋಲೆ ॥ ೧೯ ॥ ಆಡಗೀದ್ಯಾಕೆ ದ್ರೌಪದಿ। ಹುಡಿಗಿ
ಬಾಯಿಲುಂಬುತಿದ್ದಿ। ಬಡ ಬಡ ಹೇಳನ್ಯಾಯವಾವ ಕೋಲೆ ॥
ಬಡ ಬಡ ಹೇಳೆ ನ್ಯಾಯವಾವ ಬಲ್ಲ ಐವ। ರೊಡನೆ ಯಂತಿ
ದ್ದೆ ಅನುದಿನ ಕೋಲೆ ॥ ೨೦ ॥ ದಿನವೊಳಗೈವಾರೋದಿನ
ದೀನ ಕೊಬ್ಬಾರೊ। ಯನಗೆ ತಿಳಿಸುವದೇ ದ್ರೌಪದಿ ಕೋಲೆ॥
ಯನಗೆ ತಿಳಿಸುವದೆ ದ್ರೌಪದಿ ಈ ಮಾತು। ಅನುವಮಾನಾ
ಬಹಳಾ ಮನಸೀಗೆ ಕೋಲೆ ॥ ೨೧ ॥ ಅನುಮಾನ ಬಿಡಿಸ
ಲಿಕ್ಕೆ। ಚಿನಿವಾರರೀರಬೇಕು। ಅನಳೀರಬೇಕು ವರಿಗಲ್ಲು
ಕೋಲೆ ॥ ಅನಳೀರಬೇಕೂ ವರಿಗಲ್ಲಿಷ್ಟಿಲ್ಲಾದರು। ಗ್ಯಾಣಿ
ಯಂತು ಬೀಡಿಸಾಲನು ಮಾನ ಕೋಲೆ ॥ ೨೨ ॥ ದೇವಿಮಾ
ತಾಡೂತೊಂದು। ಝಾಂವು ಆಯಿತು ಸತ್ಯ। ಭಾವೀನೀ
ಯ್ಯಾಕೆ ಮೌನಾವು ಕೋಲೆ ॥ ಭಾಂವಿನೀ ಯ್ಯಾಕೆ ಮೌನೆಂ
ದು ಕಂಣು ಸೊನ್ನಿ। ದೇವೇಶ ಮಾಡೀದ ಮುದದಿಂದ

ಕೋಲೆ || ೨೩ || ಹರಿಯೇ ಬಲವಾದವನೆಂದು | ಕಿರಿನಗಿನ ಗುತಾಲಿ | ಶಿರಿ ಸತ್ಯಭಾಂವೀ ದ್ರೌಪದಿ | ಕೋಲೆ || ಶಿರಿ ಸತ್ಯಭಾವಿದ್ರೌಪದೀ ಗಂಜೂವನು | ಹರಿದಾಸರೆಲ್ಲಾ ಕೇಳೀರಿ ಕೋಲೆ || ೨೪ || ಬೆನ್ನ ತಿಂಡಿಕ್ಯಿದಾರೆ | ಕಾಣು ತುರಿಸೀ ಕೊಂಡಾತೆ| ಚನ್ನೆದ್ರೌಪದಿ ಚೆನಿವಾರ ನ್ಯಾಕೆ ಚನ್ನೆದ್ರೌಪದಿ ಚೆನಿವಾರ ನಳರಿಜ್ಬ/ ನಿನ್ನೇಸು ಮುದಿ ಬೇಕವ್ವ ಕೊಲೆ ||೨೫|| ಅಕ್ಕ ಮಾತಾಡಳೆಂದು/ ಚಿಕ್ಕಾಕಿನ್ಯಸಿಕೊಂಡ್ಯಾ | ಘಕ್ಕಾನೆ ಬಂದೂ ಸ್ಯೆ ಸ್ಯೆಯು ಕೋಲೆ॥ ಘಕ್ಕಾನೆ ಬಂದು ಸ್ಯೆ ಸ್ಯೆಯ್ಯ ಚೆನಿವಾರ| ಜೊಕ್ಕಾ ಬಂಣಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚ್ಯಾರು ಕೋಲೆ। || ೨೬ || ಮೆಚ್ಚ್ಯಾದಿದ್ದಾರ ಬಹು ರಚ್ಚೀಯು ಮಾಡುವಾರೆ ಹೆಚ್ಚ್ಯಾಗಿ ಸಭಿಗೆಯುಳಿವಾರೆ ಕೋಲೆ || ಹೆಚ್ಚ್ಯಾಗಿ ಸಭಿಗೆ ಯುಳಿವಾರೆ ದ್ರೌಪದಿ। ಮುಚ್ಚಿಕೋ ಇನ್ನ್ಯಾ ಆ ಮಾತು ಕೋಲೆ || ೨೭ || ಗಂಡ ನೆ ೨೦ರಲಾಗಿ | ಗಂಡೂ ಗಚ್ಚೀಯು ಹಾಕಿ | ಗಂಡೀಸಿನಂತೆ ಶಾದಾಲು ಕೋಲೆ॥ ಗಂಡೀಸಿನಂತೆ ಶಾದಾಲು ಹೆಂಗಸೀನ | ಕಂಡಾಸರೆಲ್ಲಾನಗುವಾರು ಕೋಲೆ || ೨೮ || ಪುರುಷಾರಾನೇಯು ಬಿಟ್ಟು | ಪರಪೀಗೆ ಪ್ಯೆಗೊಟ್ಟು ನೆರಮನಿಯುಲ್ಲೀವಾ ಸಾವು ಕೋಲೆ || ನೆರಮನಿಯುಲ್ಲೀವಾ ಸಾವು ಮಾಡೋದು ಹೆಂಗ| ಸರಿಗನುಮಾನಾ ದ್ರೌಪದಿ ಕೋಲೆ || ೨೯ || ಹೆಂಣೇ ಈ ಸಭೆಯೊಳು ಇನ್ನ್ಯಾರ ಬಲ ವಿಲ್ಲ | ಅಂಣಾನ ಸಲಗೀ ಬಹಳಾಗಿಕೋಲೆ || ಅಣ್ಣಾನ ಸ ಲಿಗೀ ಬಹಳಾಗಿ ಸತ್ಯ ಭಾಂವಿ | ಯನ್ನ ಕೂಡಿಂತೂ ನುಡಿ ವೆಲ್ಲ ಕೋಲೆ ॥ ೩೦ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡುವರ ಸಂವಾದ ॥

ಹೆಂಡಾರ ಪ್ರೇಮ ಕಳುಹ ಕಂಡೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ । ಪುಂಡ
ರೀಕಾಕ್ಷ ನಗೆ ಮೊಗ ಕೋಲೆ ॥ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ನಗೆ
ಮೊಗವಾಗೆ ವೀರ । ಗಂಡಾ ಅರ್ಜುನನೂ ಇಂತೆಂಬ
ಕೋಲೆ ॥ ೩೧ ॥ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ದ್ರೌಪದಿಯು । ನೀನೋಡಿ
ನಗುತಿದ್ದಿ । ಏನು ಭ್ರಮಿಸಿದಿಯೋ ಮನದೊಳು ಕೋಲೆ ॥
ಏನು ಭ್ರಮಿಸಿದಿಯೋ ಮನದೊಳು ಕೃಷ್ಣ ಅನು । ಮಾನ
ವಾಗಿದೆ ಯಮಗೀಗ ಕೋಲೆ ॥ ೩೨ ॥ ಜಾರ ಪುರುಷಾರ
ಗೆ ವಿಚಾರಾವೆಲ್ಲಿ ಹಾವಿದೂ । ಮಾರಾನ ಪಿತನು
ನೀವೊಲಾಗಿ ಕೋಲೆ ॥ ಮಾರನಪಿತನು ನೀ ಮೊಲಾಗಿ
ಯನಲು ಕಂ । ಸಾರಿ ಅರ್ಜುನಗೆ ಇಂತೆಂಬ ಕೋಲೆ
॥ ೩೩ ॥ ಪುಂಸತ್ವ ವಿಲ್ಲದವರು । ಸ್ತ್ರೀಸುತ ಮಾನಿಯೆಂದು ।
ಸಂಸಾರವೆಂತೂ ಮಾಳ್ಪರು ಕೋಲೆ ॥ ಸಂಸಾರವೆಂತೂ
ಮಾಳ್ಪರೊಯೆಂದು ಸ್ಮರಿಸಿ । ಮೇಸವ್ಯಸಾಚಿನ ನಗಿಬಂತು
ಕೋಲೆ ॥ ೩೪ ॥ ಎಲ್ಲೀ ಮಸಿವಾರು ಪುಂಸತ್ವ । ವಿಲ್ಲಾದ
ವರೀಗೆ ಊರ್ವೀಶ ನಿಲ್ಲಾದೆ ಖಳರಭಯದಿಂದ ಕೋಲೆ ॥
ನಿಲ್ಲಾದೆ ಖಳರಾಭಯದಿಂದ ಪೋಗಿ ಜಲಧಿ । ಯಲ್ಲೀ ಶೇರು
ವದೆ ಉಚಿತಾವು ಕೋಲೆ ॥ ೩೫ ॥ ಕಾದಿಗೆಲುವಾದೆ ಗುಣ
ಓ । ಘ್ರೋದಾರರೂ ಮತ್ತು ಸುಗುಣ । ಬಾಧಿಸ ಬಂದಾ ವೈರಿ
ಯು ಕೋಲೆ ॥ ಬಾಧಿಸ ಬಂದ ವೈರಿಯು ಮುಂದೆ ನಿಂತು ।
ರೋದಾನ ಮಾಡೂದೂಚಿತಲ್ಲ ಕೋಲೆ ॥ ೩೬ ॥ ಗೂಳೀ

ಯು ಕೂಡ ಕಾದಿ । ಸೋಲಿಸಿದವನೆ ಬಂಟಾ ಮೇಲಾಗಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೊಂದೂ ಕೋಲೆ ॥ ಮೇಲಾಗಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೊಂದು ಬದಕೂವವ । ಭೂಲೋಕ ದೊಳಗೆ ಬಲು ಬಂಟ ಕೋಲೆ ॥ ೩೭ ॥ ಅನ್ಯಾಯವೆ ಕಂಡರೆ ಹೆಣ್ಣಾ ದರುಚಿಂತಿಲ್ಲ ಚನ್ನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಯುಮಾಡೊದೆ ಕೋಲೆ ॥ ಚನ್ನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಯು ಮಾಡೋದೆ ಪುರುಷಾರು । ಹೆಣು ವೇಷಾಗೊದೆ ಬಲುಭಂಡು ಕೋಲೆ ॥ ೩೮ ॥ ಹೊ ಟ್ಟೆಗಾಗೀ ಸ್ತ್ರೀವೇಷಾ । ತೊಟ್ಟರೊಮ್ಮೆ ಚಿಂತಿಲ್ಲ । ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡವಲೇ । ಬಲುಭಾರೆ ಕೋಲೆ ॥ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡವಾಲೆ ಬಲು ಭಾರೆ ಹೆಂಣ್ಣಾಗೋದು । ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮವು ಪುರುಷಾಗೆ ಕೋಲೆ ॥ ೩೯ ॥ ವನತೀಯಾ ವೇಷಾವು ಒಬ್ಬಸೆಯಾದಾ ರೆ ಚಿಂತಿಲ್ಲಿ । ಮುನಿಯೊಳಗೆಲ್ಲಾರು ಸ್ತ್ರೀವೇಷ ಕೋಲೆ ॥ ಮುನಿಯೋಳಗೆಲ್ಲರು ಸ್ತ್ರೀವೇಷ ತಾಳಲು ಕುಂ। ಭಣಿಯೊ ಳಗಾರು ಮೆಚ್ಚಾರು ಕೋಲೆ ॥ ೪೦ ॥ ಆಪಾರಾಗಾಲಿ ಮಂಪ್ರು । ಛೇದಾ ಮಾಡಾ ಬಾರಾದು । ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೆ ಬಲುಪಾಪ ಕೋಲೆ ॥ ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೆ ಬಲುಪಾಪ ವೆಂಬ ದು ಆದದ್ದಾಯಿತು ಇನ್ನೇನು ಕೋಲೆ ॥ ೪೧ ॥ ಎಡಿಗೆ ಛೇ ದಾವ ಮಾಡಿ । ಬಡಿಸಿದಾವು ಚಿಂತಿಲ್ಲ । ಬಡವು ಪ್ರಾ ಣಾವ ಕೊಳಬಾರದು ಕೋಲೆ ॥ ಬಡದು ಪ್ರಾಣವಾ ಕೊಳಬಾರದೆನಲು ಸ್ವಾಮಿ ಒಡನೇಆಡುವನೂ ಶ್ರೀ ಭೀಮಾ ಕೋಲೆ ॥ ೪೨ ॥ ತಳಿದಾರೆ ಪಾಪೂ ಪ್ರಾಣಾ ಉಳಿ

ಸೀದಾರೆ ಪುಣ್ಯವೊ | ಬಲು ಮಂದಿ ತಿಳಿಯಾವ ನ್ಯಾಯಾವು ಕೋಲೆ ॥ ಬಲು ಮಂದಿ ತಿಳಿಯಾವ ನ್ಯಾಯಾವಬಲ್ಲ ರನ್ನಾ | ಕಳಕರಕಾಯಿವ್ರೂ ಹುಡುಗಾರು ಕೋಲೆ ॥ ೪೩ ॥ ಬಿಟ್ಟೊ ಕೊಡಾವಮಾತೀಗ | ಎಷ್ಟುಸೂಪಸ್ಥಲವಣ । ಎಷ್ಟಾಕಬೇಕೊ ತಿಳಿಯಾದು ಕೋಲೆ ॥ ಎಷ್ಟಾಕ ಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಾದು ಬಲ್ಲರೆಪಂ । ಬಿಷ್ಟು ಪೇಳುವದೂ ಯುವತಿಗೆ ಕೋಲೆ ॥ ೪೪ ॥ ಸಿದ್ಧಪಾಡಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟು । ಕದ್ದು ತಿಂಬುವರಂತೆ ನಿದ್ಧೀತು ರುಚಿಯ ಅದರೊಳು ಕೋಲೆ ॥ ಎನಿದ್ಧೀತು ರುಚಿಯು ಅವರೋಳು ಕೃಷ್ಣ ನೀ | ಬುದ್ಧೀವಂತನಾದರಿಂದು ಪೇಳು ಕೋಲೆ ॥ ೪೫ ॥ ಅದಕಿಂತ ಬಲು ರುಚಿ | ಮಧುಕಾರ ಪೇವಾರೊ ॥ ಅವು ಪರಿಚಿತಿಯೂ ಉಂಟೇನೊ ಕೋಲೆ ॥ ಅವು ಪರಿಚಿತಿಯು ಉಂಟನೊಬಲ್ಲಾರೆ | ಅದಕೇನು ಚಿಂತಿಪೇಳೀಗ ಕೋಲೆ ॥ ೪೬ ॥ ಒಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲೆಂದಾರೆಮು | ತೊತ್ತುವೆಬೇಡುಂಬೂವನು | ಧರ್ಮವಲ್ಲವು ಬಹು ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಕೋಲೆ ॥ ಧರ್ಮವಲ್ಲವು ಬಹು ಕಾರ್ಪಣ್ಯದೋಷ ಮುನಿ | ಸಮ್ಮಾತ ಪಲ್ಲಾವು ಈ ಮಾತು ಕೋಲೆ ॥ ೪೭ ॥ ಭಂಡೀ ತುಂಬನ್ನಬ್ಬಾನೆ | ಉಂಡಾನೇಬೂವರೆಂಥಾ । ದಿಂಡ್ಯಾನಾಥಾನೊ ಅವ ತಿಳಿಯಾದು ಕೋಲೆ ॥ ದಿಂಡ್ಯಾನಾಥಾನೊ ಅವ ತಿಳಿಯಾದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ | ಕಂಡಾ ಮಾತಲ್ಲೀದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕೋಲೆ ॥ ೪೮ ॥ ಆರಾರಿಗನ್ನತಮ್ಮಾ। ಹಾರಾವಿಷ್ಟಷ್ಟು ಮತ್ತು | ನೂರೂ ಭಂಡೀ

ಉಂಡಾರು ಚಿಂತಿಲ್ಲ ಕೋಲೆ || ಸೂರೂ ಭಂಡೀ ಉಂಡಾರು ಚಿಂತಿಲ್ಲ ಜಗಗೋಳು ಜಾರಾ ಚೋರಾತನವೆ ಬಲುಹೀನ ಕೋಲೆ || ೪೯ || ರಪ್ಪಾಸಿ ಆಸ್ವಾವದು ಕಳ್ಳುಲಾತಿಯು ಮಾತು ತಕ್ಕದ್ದು ಅಲ್ಲ ಸುಜನಾಗೆ ಕೋಲೆ || ತಕ್ಕದ್ದು ಅಲ್ಲಾವು ಸುಜನಾಗೆ ಜನರೆಲ್ಲ । ನಕ್ಕು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡೋರು ಕೋಲೆ || ೫೦ || ಪಂಕಾಜ ಮುಖಿ ಅಕ । ಶಂಕಾಕಾದಾರಾಯಿತು| ಶಂಕಾ ಮಾಡುವರೆ ಕುಲಗೋತ್ರ ಕೋಲೆ|| ಶಂಕಾ ಮಾಡುವರೆ ಕುಲಗೋತ್ರ ವ್ಯಾಮುಲ್ಲ ಡೊಂಕಾದ ರೊಂದೆ ಸಲ್ಲಾದು ಕೋಲೆ || ೫೧ || ದೊಡ್ಡವರಾದವಾರು | ಗುಡ್ಡಾಕಿತ್ತುಕುವದು | ಮಡ್ಡಾ ಕೆಲಸವೆ ಅನಜೇಕು ಕೋಲೆ || ಮಡ್ಡಾ ಕೆಲಸವೇ ಅನಜೇಕು ಅವರಸ | ವದ್ದಾರೆಯುಂಮು ತಿಳಿವೋದು ಕೋಲೆ || ೫೨ || ಕಿತ್ತಿದಾರು ಚಿಂತಿಲ್ಲ| ತತ್ತರೀ ಸಾದಾಲೆ || ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲುವದು ಬಲು ಹೆಚ್ಚು ಕೋಲೆ || ಹೊತ್ತುನಿಲ್ಲುವದೂ ಬಲುಹೆಚ್ಚಾಡ್ಡಾರಕೆಂತ|ಅತ್ತತ್ತಪೆಂದು ತಿಳಿವೋದು ಕೋಲೆ ||೫೩|| ಮುದಿವಿಲ್ಲದವನಗ್ಗ ವಧುಗಾಳನೋಡುವವ| ಹವನಲ್ಲ ಪಾಪ ಕರ್ಮವು ಕೋಲೆ|| ಪದನಲ್ಲಪಾಪಾಕರ್ಮವು ಈ ಮಾತು । ಬುಧಜನರೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಾರು ಕೋಲೆ || ೫೪ || ಚನ್ನೀಗದ ಸ್ತ್ರೀರೂಪ । ವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರ | ಸನ್ಯಾಸಿ ರೇತಸ್ಸು ಜಿಗಳಾಲು ಕೋಲೆ || ಸನ್ಯಾಸಿರೇತಃಸ್ಸುಜಿಗಳಾಲುದಿಗ್ಬಲಿ। ಯನ್ನೇಮಾಡಬೇಕೆ ಮುಖುಪಿವಾಕ್ಯಕೋಲೆ|| || ೫೫ || ಶ್ರೀ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಾಳು । ನಾಚಕೀಯುಸು ಪಟ್ಟು

ಆಚಾರ್ಯರಾಗೂವದು ಬಲು ಹೀನ ಕೋಲೆ ॥ ಆಚಾರ್ಯ
ರಾಗುವದು ಬಲುಹೀನ ಅದು ಕೇಳಿ|ಆಚೀಯುರಾಯುರು ನಕ್ಕಾ
ರು ಕೋಲೆ ॥ ೫೬ ॥ ಅರಸೀನವುಕ್ಕಳಾಗಿ । ಧೊರಿತಾನ
ಮಾಡದೆ। ಧರಣೀದೇವತಿಗಾಳಾಳಾಗಿ ಕೋಲೆ ॥ ಧರಣೀ
ದೇವತಿಗಾಳಾಳಾಗಿ ಅವರಕೂಡ। ತಿರಕೀಫೋಗುವದೂ ಮಾ
ನಲ್ಲ ಕೋಲೆ ॥ ೫೭ ॥ ಕುವರೀಗೆ ರೋಗ ಬಂದ। ರದ ರೌಷ
ಧವಾಪ್ರೋಮೊ । ಅದು ಬಲ್ಲ ಜಾಣಾ ಪುರುಷಾನು ಕೋಲೆ ॥
ಅದು ಬಲ್ಲ ಜಾಣಾ ಪುರುಷಾನ, ನಿತ್ಯಾ ನಮ್ಮ । ಬದಿಯಲ್ಲಿ
ರಬೇಕೂ ಸಿಗವಲ್ಲ ಕೋಲೆ ॥ ೫೮ ॥ ಪೂಡವೀಯುಒಳ
ಗಿದ್ದ । ಗಿಡಗಾಳೆಲ್ಲಾವು ಬಲ್ಲ। ಅಡವೀಯ ಗೊಲ್ಲಾರೆ ಇರ
ಲಾಗಿ ಕೋಲೆ ॥ ಅಡವೀಯ ಗೂಲ್ಲಾರೆ ಇರಲಾಗಿ ವೈದ್ಯನ।
ಹುಡುಕೂವದ್ಯಾಕೆ ಸಿಗನೆಂದು ಕೋಲೆ ॥ ೫೯ ॥ ಕೋಟೀವಂಡಿ
ದ್ದಾರು । ತೋಟಾವಾಒಳಗೇವೆ। ಈರಾವಿಲಾದೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ
ಕೋಲೆ ॥ ಈರಾವಿಲಾರೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ । ಲಾಠೀ ಅವ
ಲಕ್ಕೀವಾಡೋಣ ಕೋಲೆ ॥ ೬೦ ॥ ಮರುತಾ ನಿಂದಾ
ಡೂವ । ಸರಸಾದ ಮಾತು ಕೇಳಿ । ಖರಿಯಾವಾಗೆ ಬಡಿದಿ
ಯುಪ್ಪಾ ನೀಕೋಲೆ ॥ ಖರಿಯಾವಾಗೆ ಬಡದಿಯುಪ್ಪಾ ನೀನೆಂ
ದು ಶ್ರೀ । ಪರಮಾತ್ಮ ಬಹಳಾ । ನಗುತೀಹ ಕೋಲೆ ॥ ೬೧ ॥
ಅವರಾವರಾಡೊದು। ಇವರೀವ ರಂಬೂವದು। ದಿವಿಜೇಶನಗು
ವದು ನೋಡುತ ಕೋಲೆ ॥ ದಿವಿಜೇಶನಗುವದು ನೋಡುತ
ಧರ್ಮರಾಯ । ಖವಖಾವನಗುತಾನೆ ಸಭೆಯೋಳು ಕೋಲೆ

|| ೬೨ || ಲೋಕೈಕನಾಥಾನು | ಲೋಕಾರೀತಿಯ ಮಾಳ್ಪಾ । ಈ ಕೌತೂಕವಾ ನೋಡಿರೆಲ್ಲಾರು ಕೋಲೆ॥ ಈ ಕೌತೂಕಾವ ನೋಡಿರೆಲ್ಲಾರು ಯಿಂದಾಗ | ನಾಕಾಜನರೆಲ್ಲಾ ನಗುತೀರೆ ಕೋಲೆ || ೬೩ || ಭೀಮಾರ್ಜುನಾರು ಕೂಡಿ। ಸ್ವಾಮೀಯಪಾದ ಯುಗ | ತಾಮರಸಗಳೀಗೆರಗಾಲು ಕೋಲೆ || ತಾಮರಸಗಳೀಗೇರಗಾಲು ಹರುಷು | ಪ್ರೇಮಾ ದಿಂದೆತ್ತಿಅಪ್ಪೀದ ಕೋಲೆ ॥ ೬೪ ॥ ಮುಂದಾಗಮುನಿ ಮುಂಯ್ಯಾ | ತಂದ ಕಾರಣಾ ನಿಮ್ಮ | ನಿಂಮಾ ನೋಡಿದೆ ನೀಗ ಕಂಣ್ಣಾತುಂಬಿ ಕೋಲೆ || ಇಂದೂ ನೋಡಿದೆ ಕಂಣು ತುಂಬೀಗ ತಾಯಿ ತಂದಿ । ಬಂಧೂ ಬಳಗೆಂವಾರೆ ನೀವೆ ೀವೆ ಕೋಲೆ|| ॥ ೬೫ || ಶರಣಾ ವತ್ಸಾಲನೆಂಬೊ । ಬಿರಿದೀಗೆ ತಕ್ಕ ಮಾತು। ಹರಿ ಆಡುತಿರಲು ಕೇಳುತ ಕೋಲೆ ॥ ಹರಿ ಆಡುತಿರಲು ಕೇಳುತ ಪಾಂಡುವರೂ || ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲೀ ಮುಳಗೂತ ಕೋಲೆ || ೬೬ || ಕರವೂ ನೆನಿಸೀಕೊಂಡು | ತುರವೂ ತಾನೆ ಬಂದಂತೆ | ಪರಮಾತ್ಮನೀನೆನೆವಯ ಮಾಡಿ ಕೋಲೆ || ಪರಮಾತ್ಮನೀನೆವೇದಯುಮಾಡಿ ಬಂದ್ಯೆ ಮ್ಮ | ದ್ವರಿಸಿದ್ಯೊಬ್ಯಂದು ತುತಿಸೋರು ಕೋಲೆ ॥ ೬೭ ॥ ಪಾಹೀ ಪಂಕಜನಾಭ । ಪಾಹೀವಾಸವಾನೂಜ | ಪಾಹೀದಯಾಳು ಸರ್ವಜ್ಞ ಕೋಲೆ ॥ ಪಾಹೀದಯಾಳು ಸರ್ವಜ್ಞಸರ್ವೇಶಾ ಪಾಹೀ ಮಾಧಾವಯಂದು | ತುತಿಸೋರು ಕೋಲೆ || ೬೮ || ಶ್ರೀ ಪಾಂಚಾಲೆ ಸೂಭದ್ರಿ । ಮಾಪತಿಗೊಂದೀಸುತ | ಹೇಪರ

ಬ್ರಹ್ಮ ಕರೂಣೀಸೊ ಕೋ(ಲೆ || ಹೇಪರಬ್ರಹ್ಮ ಕರೂಣೀ ಸೊಯುಂದಿಬ್ಬ। ರೂಸಪೆಪದಿಗೇ ತುತಿಸೋರು ಕೋಲೆ || ೬೯ || ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆಮ್ಮ! ಮಧ್ವಾವಲ್ಲಾಭಪಾದ। ಪದ್ಮದರುಶನವು ಇಂದಿತ್ತು ಕೋಲೆ || ಪದ್ಮ ದರುಶನವೂ ಇಂದೀತ್ತು ಯನುತಾಲಿ ಬುದ್ಧೀ ಪೂರ್ವಕದೀ ಪೊಗಳೊರು ಕೋಲೆ || ೭೦ || ಜಯುತೂ ಜಗತ್ಪಾಲ। ಜಯುತೂ ಜನಾರ್ದನ | ಜಯುತೂ ಮಂಗಾಳ ಮೂರ್ತಿ ಜಯು ಪುಣ್ಯ ಕೀರ್ತಿ || ಜಯುತೂ ಮಂಗಾಳಾ ಮೂರ್ತೆ ಜಯು ಪುಣ್ಯಾ ಕೀರ್ತೆಂದು ವಿ | ನಯದಿಂದ ಬಹಳಾ। ತುತಿನೋರು ಕೋಲೆ || ೭೧ || ನೀನೇ ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರ ನೀನೆ ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತ। ನೀನೆ ತ್ರಿಜಗದ್ಭಿನ್ನ | ಬಲ ಪೂರ್ಣ ಕೋಲೆ || ನೀನೆ ತ್ರಿಜಗದ್ಭಿನ್ನ ಬಲಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲಯು | ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಾಯುನಲಾಗಿ ಕೋಲೆ || ೭೨ || ೩೬೦ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ-

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕೃತ ಭೀಮಸೇನ ದ್ರೌಪದಿ ಭಕ್ತಿ ವರ್ಣನೆ ||

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ರಾಗ, ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ

ಪಂಚಾಲೆ ನುಡಿಗೆ ವೀ | ರಂಚೀಪಿತಾನು ಮೆಚ್ಚಿ! ವಂಚನಿಲ್ಲದಲೆ ನುಡಿವಾನು ಕೋಲೆ || ಪಂಚನಿಲ್ಲದಲೆ ನುಡಿವ ಶುಭವಾಕ್ಯವಾ | ಮುಂಜೆ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳೀರೆಲ್ಲ ಕೋಲೆ || ೧ || ಏನನ್ನಾಲೆ ದ್ರೌಪದಿ ಈ ನಾರೀಯರಾರಾ ಮುಂಯ್ಯಾ ಕಾಣಿಸಿತವ್ವಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಂದೂ ಕೋಲೆ|| ಕಾಣೀಸಿತವ್ವಾನಿಮ್ಮ ನಿಂದೂ ಮರಳೆ ಶ್ರೀ | ಶ್ರೀನಿವಾಸಾನೂ ಆಡೂತಿಹ ಕೋಲೆ

‖ ೨ ‖ ನೀನು ನಿನ ಗಂಡಾ ನಿಲ್ಲ। ದಾ ನೀರಲಾರೆನವ್ವಾ। ಪ್ರಾಣೇಗಳ್ಲಿೀ ಜಡವಲ್ಲಿ ಕೋಲೆ ‖ ಪ್ರಾಣೀಗಾಳಲ್ಲೀ ಜಡ ದಲ್ಲಿ ಹೇತಂಗಿ ಇಗೇ । ನಂದೆನುಪಚಾರಲ್ಲವವ್ವಾ ಕೋಲೆ ‖ ೩ ‖ ಶಂಭು ಸೂರೀಶ ಸೋವಾ । ಕೆಂಪೊರೆಲ್ಲಾರೆನ್ನಲ್ಲಿ ಡಂಭಾಕಭಕುತೀ ಮಾಡುವಾಪು ಕೋಲೆ ‖ ಡಂಭಾಕಭಕು ತೀ ಮಾಡೋರು। ನಿನ ಗಂಡಾ ನೀನು। ನಂಬೀಮಾಡು ಏರೆ ನಿಜಭಕ್ತೀಕೋಲೆ‖ ೪ ‖ ಪ್ರಥಮಂಗಾರೆಂಬೊ ನಾಮಾ। ಇತರಾರಿಗಿಲ್ಲಾ ಕಂಡ್ಯಾ। ದಿತಿಜಾರೀಗಳೊಳೂ ನೋಡಲ್ಕೆ ಕೋಲೆ ‖ ದಿತಿಜಾರೀಗಳೊಳು ನೋಡಲ್ಕೆ ಈ ಮಾತು ಮಾರತ ಗೆಪ್ಪುವಮೂ ಶೃತಿಶಿದ್ಧಾ ಕೋಲೆ ‖೫‖ ಶುದ್ಧಾ ಭಾಗವತಾರನ್ನಾ। ಶುದ್ಧಾಭಾಗೀರ್ಥಿ ಉದಕಾ। ಶುದ್ಧಾ ಹರೀತೀರ್ಥಾ ಹರೀದೀನ ಕೋಲೆ ‖ ಶುದ್ಧಾ ಹರಿತೀರ್ಥ ಹರಿ ದೀನ ನಿಮ್ಮನಕ್ಕೆ। ಬುದ್ಧೀಪೂರ್ವಕದೀ ಬಂದೆ ನೀಗಾ ಕೋಲೆ ‖ ೬ ‖ ದೇವರೆಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀವೇ ತಿಳಿಸೀದಿ ರೆನ್ನ। ಈ ವೀಬುಧರೊಳು ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲಾ ಕೋಲೆ ‖ ಈ ವೀಬು ಧರೋಳು ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲ ಹೇತಂಗಿ। ಈ ಉಪಕಾರಾ ಕೊಳಗಾದೆ ಕೋಲೆ ‖ ೭ ‖ ದಾನಪಾದ್ರೀ ಧೀಧೂರ। ಪ್ರಾಣೇಶ ಪತ್ಮ ಲೀರ। ಮಾನೀನಿ ಯೊಡನೆ ಹಿತ ಮಾತು ಕೋಲೆ ‖ ಮಾನೀನಿಯೊಡನೆ ಹಿತಾಮಾತು ಗಳಾಡೂತ। ಮಾನಾ ವಾರಂತೆ ಮೋಹೀಸೂವ ಕೋಲೆ ‖ ೮ ‖ ೩೬೮ ‖

॥ ಪಾಂಡವ ಕೃತಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮರ್ಯಾದಾ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಝಂಪೆ

ಹರಿದಾಸರೆಲ್ಲರೀ ಕಥೆ ಕೇಳೀ । ಹರಿಪುರದೊಳು ಬಹುಕಾಲ ಬಾಳೀ । ಹರಿದಾಸರೆಲ್ಲರೀ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪಾಂಡೂವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಾರೆಂದೊಡಗೂಡಿ ॥ ಅಂಡಜವಹನಗೆ । ಮುಂಡೇಬಾಗೀ ॥ ೧ ॥ ವಂದೀಸಿ ಉಡುಗೊರೆ । ತಂದೂ ಕೊಡುವರಾಗ ॥ ಬಂದಾರೆಲ್ಲ ಯದುರಿಗಾ । ನಂದದಿಂದಾ ॥ ೨ ॥ ರುಕ್ಮೀಣೀದೇವಿಗೆ । ಮುಕ್ತಾಪೇಳೆ ಮುಂಡಿಗೆ ॥ ತಕ್ಕ ತಕ್ಕವೀವಾರೂ । ಚೊಕ್ಕ ಶೀರಿಯೂ ॥ ೩ ॥ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ । ಸುದತೇರಿ ಗಂಬಾರ । ವದಗೀಸಿ ಕೊಡುವರು ॥ ಮುದದಿಂದಾ ॥ ೪ ॥ ನಾರೀಯರಾರಾ ಮುಕ್ತ್ಯಾಳ । ನಾರಾಯಣ ಸಂಭೋಗ । ಪಾರಾವ ಂದೀಗೀವಾರು । ಚಾರುವಸನಾ ॥ ೫ ॥ ದುರಿತಾರಿ ಕೂಡ ಬಂದ । ಪರೂವ ವಿವ್ಯಾಸರೀಗೆ । ತ್ವರದಿಂದೀವಾರು ಪರಿ ಪರೀ ಚೈಲಾ ॥ ೬ ॥ ಪಾಂಡೂವರಿಂದ ಬೀಳು । ಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣೇ ವಿಠ್ಠಲಾ । ಶುಂಡಾಪುರದಿಂದ । ತೆರಳಿದನೂ ॥ ೭ ॥ ೩೭೫ ॥ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ ಮಸ್ತು ॥

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದ್ವಾರಕಾ ಪ್ರವೇಶ, ಮತ್ತು ॥ ಫಲಶ್ರುತಿ ಮಂಗಳ

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ಪದ. ರಾಗ. ಸಾವೇರಿತಾಳ ಆದಿ.

ಯೋಸೂ ಭಾರೀಗೆ ಇದೇ ಕೇಳೀರೊ । ನಿವ್ಮಾ । ಯಾಸಾ ಭವರೋಗಾವು ಕೀಳಿರೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದ್ವಾರಕಾ ಪುರ ಹರಿ

ಶೀರಿದಾನಂತರಾದಿ | ನಾರೀಜಾ ಸಾನ ಮುಖ್ಯದಿ ವಿಜಾ ಡೂ ‖ ನಾರಾಯಣಾ ನಂಘ್ರೀಗೆ ಭಾರೀ ಭಾರೇ ವಂದೀಸಿ ‖ ಸಾರೀದರು ತಮ್ಮಯಾ ನಿಜಪೂರಾ ‖ ೧ ‖ ಗೆದ್ದನೇ ರುಗ್ಮೀ ಣಿ | ಗೆದ್ದನೆಲಿ ಸತ್ಯಭಾಂವಿ | ಗೆದ್ದನೆ ಜಾಂಬವತೀ ನೀಲಾಭದ್ರೀ‖ ಗೆದ್ದ್ಯಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಿತ್ರಿ ಗೆದ್ದ್ಯಾ ಕಾಳಿಂದೇದು ಭೂ। ಮೋದ್ಧಾರ ನಗುತೀಹಾವಿನಯದಿಂದ ‖ ೨ ‖ ಉಡ ಲುಂಟು ಉಣಲುಂಟು | ಕೊಡಲುಂಟು ಕೊಳಲುಂಟು | ದೃಡಗಾತ್ರ ಪ್ರಜಾವೃದ್ಧೀಧನ ವೃದ್ಧೀ ‖ ಪೊಡವೀಯೊಳು ಸತ್ಕೀರ್ತೀ | ಪಡದು ಜೀವೀಸುವಾರು | ಕಡಲ ಶೈಸನಾಕಥೆ ಕೇಳಲೂ ‖ ೩ ‖ ಏಸೊ ಹರಟೀಯುಲಿಕಿ | ನಾಶ ಪುರದೊ ಳಗೆ। ವಾಸವಾಗಬ್ಯಾಡಿ ರೊ ನರರಾಗೀ ‖ ಬ್ಯಾಸಾರದಲೆ ಪ್ರತಿ | ವಾಸಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾ | ಣೇಶಪಠಲಾನ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ರೋ ‖ ೪ ‖ ಮಂಗಳ ಮೀನಕೂರ್ಮ ಮಂಗಳ ಕ್ರೋಡ ನರಸಿಂಹಾ ಮಂಗಳ ವಟುರಾಮಾ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾ ‖ ಮಂಗಳ ಬುದ್ಧ ಧುರ್ಯವಾಹ ಕಲಿವೀದಾರಣಾ ‖ ಮಂಗಳ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾ ‖ ೫ ‖ ೩೮೦ ‖ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಕೃ ಷ್ಣಾರ್ಪಣ ಮಸ್ತು‖

ದಾಸಾರ್ಯ್ಯರು ಈ ಮುಯ್ಯದ ಪದವನ್ನು ಸ್ವಹಸ್ತ ಲೇಖನದಿಂದ ಶ್ರೀದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದು

ಅಂತು ಪದ (೩೮೦) ವಿಭವ ನಾಮ ಸಂತ್ಸರವಸಂತ ಋತು ಚೈತ್ರಬ ॥ ೪ ಗುರುವಾಸರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ರಾಯರ ಸಮೀಪ ಮಠದೊಳಗೆ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಜಗನ್ನಾಥದಾಸ ರಾಯರ ಪಾದಾಂಬುರು ಹಾಳಿಯನಿಸುವನಿಂದ ಈ ಮು ನ್ನೂರಾ ಯಂಭತ್ತು ಪದ್ಯ ಉಳ್ಳಂಥ ಮುಯ್ಯದ ಕಥೆ ಪದ ವನ್ನು ಶ್ರೀಗಳವರಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವನುಮ ಭೀಮ ಮಧ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವೇದವ್ಯಾಸರು ಅನು ಗ್ರಹಪೂರ್ಣಮಾಡಿ ಬರದು ಬರಸಿದ್ದಾರೆಂಬ ಕಾವ್ಯವು ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣ ಮಸ್ತು ॥ ಶಕೆ (೧೭೩೦)

